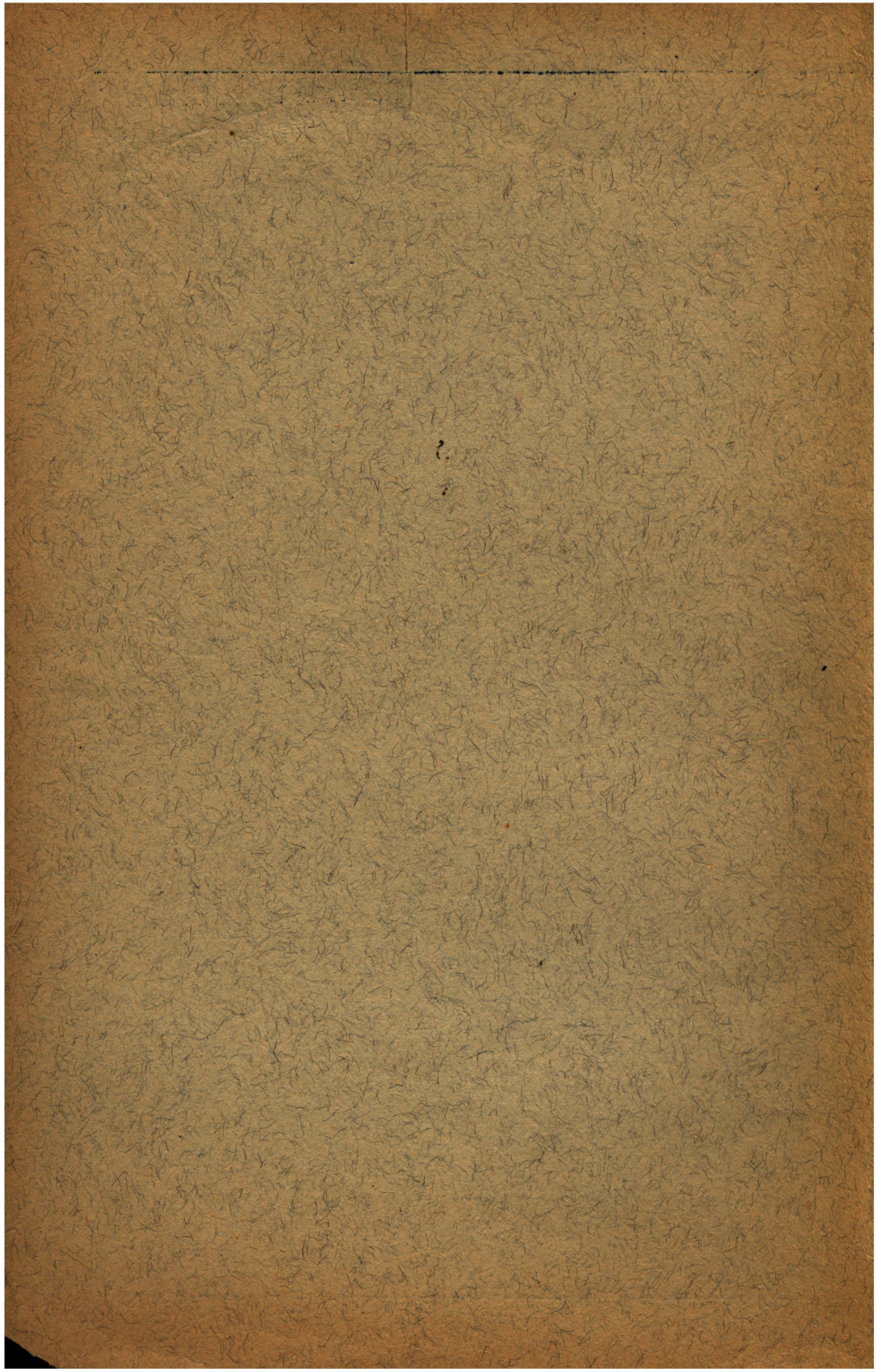

1938

**A
VESZPRÉMI
PIARISTA
DIAKSZÖVETSÉG**

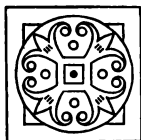
A VESZPRÉMI PIARISTA DIÁKSZÖVETSÉG KIADVÁNYAI.
8. SZÁM.

A VESZPRÉMI PIARISTA DIÁKSZÖVETSÉG 1938-BAN.

A SZÖVETSÉG HIVATALOS KIADVÁNYA.

(TAGILLETMÉNY GYANÁNT.)

VESZPRÉM, 1938.
EGYHÁZMEGYEI KÖNYVNYOMDA.

Tíz esztendő.

Az 1936. november 15.-i közgyűlésen elmondta dr. Simon György preláthus, apátkanonok, a Szövetség elnöke.

A Veszprémi Piarista Diákszövetség tízéves jubileumára gyűltünk össze. Tíz év nem sok idő valamely társulat életében, de mégis jelentős az első tíz év, mert szükséges, hogy a tagok megemlékezzenek arról, amit feledniök sohasem szabad, arról: honnan merítették középiskolai ismereteiket, hol részesültek a nemzeti hagyományok tiszteletében, a magyar jog és igazság szeretetében, a Krisztus Urunktól tanított világnézet megismerésében.

Mindeme lelki és szellemi javakat mi, a szövetség tagjai a kegyes-tanítórendi tanárainktól nyertük. A piarista tanárok vetették meg alapját lelkünkben a vallás-erkölcsi gondolkodásnak, ők hintették el lelkünkbe a keresztény hitnek igazságait, ők alakították át Kalazanti Szent József nevelési szellemét magyarrá, tanítottak bennünket az igazi hazaszeretetre, az ő iskoláikban, mint a többi szerzetesrendünkénél, a magyar katolikus egyház minden hithűsége, egyetemessége mellett is összeforr lélekben, érzésben a magyar nemzettel. Korán résztvesznek a piaristák nemzetünk életében és magyar szívet, magyar lelket, magyar jellemet kapnak. A piaristarend az első, amely a gimnáziumokba magyar szellemet visz. Aki ismeri hazánk történetét a nemzeti elnyomatás korában, az tudja, mily óriási érdeme van a kegyestanítórendnek a magyar nyelv védelmében. Érdemesnek tartom megjegyezni, hogy a háború előtti időben sok felvidéki tagja volt a rendnek, de az mind izzó magyar érzéssel tűnt ki.

A piarista iskolákat sohasem jellemezte türelmetlenség sem nemzeti, sem vallási tekintetben. Mindig a megértő, nem frázisokban nyilvánuló, hanem őszinte, tiszta hazaszeretet jellemezte őket.

A veszprémi piarista diákszövetség éppen abból a célból alakult meg, hogy a hagyományos piarista szellemet, a vallásos

és hazafias nevelés eszméjét fönntartsa és élessze a mai fölfordult világban, mikor még kultúrállamokban is új pogányságot terjesztenek és faji isteneket imádnak.

A diákszövetség célja a vallásos és hazafias szellem fenntartásán kívül még az összetartás ápolása. Kell, hogy a volt piarista diákok az életben is megtalálják egymást, kell, hogy akik emberbaráti érzésben nevelkedtek, ne váljanak idegenekké egymás iránt. Ez a szellem vezérelje továbbra is szövetségi munkánkat.

Hőseinkhez.

A gimnáziumi hősi emléktáblánál elmondta 1936-os közgyűlésünk előtt dr. Tekeres Lajos városi tanácsos, polgármesterhelyettes.

Kedves Piarista Diákhősök!

Titeket szólítalak meg, nem a körülöttem álló piarista diákokat, mert nem ünnepi beszédet akarok mondani emléketek felett, hanem meleg diáktársi szeretettel köszönteni benneteket, akiket, bár eltávoztatok körünkől, édes hazánkért, értünk hozott mérhetetlen áldozatotok, szívünkben élő hálánk, örökké közöttünk tart.

Úgy jöttünk ide, mint diák a diákhoz, egyszerűen, közvetlenül, nem tömjénezve, nem hízelkedve. Szeretnénk szemetekbe nézni, azután kezet nyujtani, egymást átkarolni és azt mondani: szervusztok, fiúk, megint eltelt egy év, összejöttünk megint, piarista diákok, itt vagyunk újra, hogy megnézzük egymást.

Megállunk itt a folyosón, ahol annyiszor találkoztunk, keresük a viszontlátás örömétől csillogó pajtási szemeket, de a rideg márványtábla van előttünk, nem a szemetek, csak a nevetek aranybetűi csillognak és mi lehorgasztott fejjel elszomorodunk.

Oh, engedjétek meg, hogy behunyjuk szemeinket, hogy neveteket csendesen mormolva elképzeljük ifjú vagy éppen gyermek arcotokat, hogy így legyetek ma, csak ma egy napra, egy pár percre legalább csak diákok számunkra.

Engedjétek, hogy leemeljük benneteket ma, e diákszövetségi találkozóra a hősök magaslatáról közénk, földi, törtető sárabuk közé.

Engedjétek, hisz úgy éget a nevetek csillogása a rideg márványról, hogy összeszorul a szívünk.

Égeti lelkiismeretünket, szinte érzem: a mi nevünknek kellett volna oda kerülni helyettetek, nekünk kellene jeltelen- vagy tömegsírban feküdni valahol idegenben, ahol az imát is idegen nyelven sutto gják el sirotok fölött, a sóhaj sem magyar, vádol a lelkiismeret, hogy nekünk kellett volna proba hullani roha-

mokban, nekünk kellett volna gránátgödör sáros oldalát öntözni és akkor ti maradtatok volna életben, nektek maradt volna a haza és ti talán meg tudtátok volna tartani, nem hagyátok volna szétrombolni, talán nem estetek volna el belső egyenetlenségben, nektek lett volna erőtök az utolsó lehelletig kitartani.

Vádol a ti hősiességetek, azért kérünk benneteket, hogy ne legyetek ma a nemzet egekben lakó, földi bűnöket számonkérő hősei. Legyetek, oh, ma csak diákok. Hogyha kérdezitek tőlünk: mi újság fiúk idelent, egy év után; Istenem, ne vessetek meg bennünket, ha azt mondjuk: még mindig semmi, még mindig csak a reményből élünk, még mindig csak várunk. Csodára várunk, talán ismét a ti segítségtekre várunk, mert gyarlók vagyunk és hozzátok sokszor oly kevésbé méltók.

De azért maradjatok szerető barátaink. Ölelje át edzett diákkarotok, nem a vállunkat, azt, sajnos, nem lehet, de a szívünket, simogassa meg utoljára fegyvert, ágyut simogató kezetek a mi fásult lelkünket, hogy ez a találkozás veletek itt, a folyosón új erőt, biztatást nyújtson számunkra.

Drága diáktestvéreink, soha nem feledünk és évről-évre jobban akarunk szeretni benneteket és méltók akarunk lenni hozzátok.

Fogadjátok e gyarló emberi szeretet egyszerű földi szimbolumát, e koszorút, amelynek szalagját megcsókolom testvéri üzenetül számotokra és ide teszem emléketek elé.

Isten legyen veletek és velünk!

Dr. Óvári Ferenc.
(1858—1938.)

Boldogult első elnökünkről, aki 1926-tól 1936-ig állt Diák-szövetségünk élén, dr. Sziklay János ezeket írja «Veszprém város az irodalomban és a művészetben» c. művében:

Dr. Óvári Ferenc született 1858. május 3-án Veszprémben. Középiskoláit ugyanott és Székesfehérvárott, jogi tanulmányait Budapesten végezvén, 1882-ben jog- és államtudományi doktorrá avatták. Kiváló jogász volt s mint egyetemi hallgató egy jogi tanulmányával száz aranyos pályadíjat nyert. Ezután Veszprémben ügyvédi irodát nyitott s társadalmi téren is sokoldalú buzgólkodásával csakhamar a polgárság egyik legnépszerűbb vezére lett, mind a város, mind a vármegye tiszteletbeli ügyésze. Két országos jelentőségű mozgalomnak állt élére, úgyszólván töretlen utakon. Az egyik egyetemes feladat: a tűzoltóság országos szervezése, amelyet a magyar társadalom kicsinylő közömbössége

ellenére sikerült általánosan elismert fontosságúvá emelni. Szóval és tollal agitált a gazdaságilag is oly fontos intézmény érdekében, tanulmányozása végett több külföldi utat is tett. 25 évig állt az Országos Tűzoltószövetség élén mint ügyvivő alelnök. De a tűzoltószervezet kiépítésén különösen Veszprém városában és a megyében fáradozott nagy sikerrel, a megyében 170 tűzoltóegyesületet szervezett, ezek szövetségének elnöke lett. A másik feladat, amelyet életfeladatává tett, a Balaton-kultusz volt. Ezt a Veszprém érdekköréhez tartozó Almádi fürdőhelynek szerény kereteiből való kiemelésével kezdte meg s buzgó munkatársai élén az ő tevékenysége volt a fürdő felvirágoztatásának alapja. Balatonalmádiban lépten-nyomon az ő működésének maradó emlékeivel találkozunk, az állami iskola, község-háza, a szobrok, a kálvária, az ujonnan épült és 1930. november 16-án Szent Imre tiszteletére felszentelt templom, a Zsófia-szanatóriumegyesület gyermekszanatóriuma, maga a park is nemcsak nagyszabású tevékenységéről, hanem áldozatkészségéről is tanuskodnak. A gyermekvédelem ügye egyik legszebb feladata, másodmagával alapította a Zsófia-egyesületet, ő vette meg telkét a balatonszabadi és az almádi nagy gyermekszanatóriumnak. Az almádi uriasszonyok a szanatórium parkjában levő Rothermere-Rákosi emlékpadra nagy ünnepek közt az ő mellszobrát is elhelyezték 1930-ban. Kulturális áldozatairól a volt választókerületében levő óvók, olvasóköriek beszélnek. Jótékonycélú cselekvéseiben hűséges társa hitvese, Szilber Vilma. Majd mint az 1904-ben általa megalapított Balatoni Szövetség ügyvezető alelnöke fejtett ki példátlan buzgalmu tevékenységet. A Balatonvidék rohamos föllendítésében számos eredményes kezdeményezés fűződik nevéhez. A Balaton folyóiratnak megindítása óta főszerkesztője. Hét balatonmenti község választott díszpolgára. 1892-ben országgyűlési képviselőnek választották Nagyvázsönyban, amely kerületet őt ízben képviselte, majd a veszprémi kerület képviselője lett. Veszprém városának fejlesztésében is oroszán része van. Ő hozta létre a színpártoló-egyesület megalapításával a díszes színházat, döntő befolyással volt a város szabályozására is s alig van olyan egyesület, melynek alapítása vagy fellendülése ne az ő nevéhez fűződne. A város díszpolgársággal, a színház előtt vonuló új utcának, a város egyik legszebb utcájának nevében és a színházban felállított szobrával örököltette meg érdemeit, úgy mint Almádi is leróta háláját elévülhetetlen szolgálataiért. Közgazdasági tevékenysége is sokoldalú. Legkiemelkedőbb alkotása e téren az 1931-ig fennállt veszprémi kötő-szövő gyár. A régi tekintélyes Veszprémi Takarékpénztár elnökigazgatója, több társadalmi egyesületnek volt elnöke, vagy díszelnöke, több mint 300 hadiárva neveltetett a világháború alatt általa alapított vármegyei hadiárva segélyező bizottság útján. 1926-ban, majd 1929-ben Veszprémvármegye felsőházi taggá választotta. Önállóan

megjelent művei országgyűlési beszédein kívül: A szőlők felújításáról és az amerikai vesszők termeléséről és gyümölcsstermelésről; A Veszprém várost ért nagy tüzekről és tűzkárelvényekről; Az első segélynyújtásról; Erzsébet királyné; A takarékpénztárak reformja; Veszprém város multja, jelene és jövője; Veszprémvármegye tűzrendészete; A valuta.

Százféle elfoglaltsága mellett is egyik legkedvesebb gondja volt a Diákszövetség ügyeinek intézése. Egész életében örömmel támogatta és jutalmazta a gimnazista diákokat. A szövetség irányítására mindig talált időt s ennek ügyeit, más munkájának félbeszakításával is, azonnal elintézte. Nem sajnálta a fáradságot, hogyha szegény tanulók érdekében személyes utánjárásra vagy sok levelezésre volt szükség. Akiknek alkalmuk volt közelebbről bepillantani mások előtt rejtgetett tevékenységébe, tudják, hogy hány helyre küldte a kisebb-nagyobb segélyeket s a hónapok elsején nagy tömegben gyűltek össze asztalán az utalványok, melyeken szegény veszprémi diákoknak küldte szét adományait. Szövetségünk akármilyen akciót kezdett, annak támogatásában öszszeszerűen is mindig első volt, de azzal a hangsúlyozott kívánsággal, hogy az ő nevét ne hozzuk nyilvánosságra.

Meg kell becsülnünk benne, mint egy liberális kor gyermekében, hogy mindig példásan eleget tett vallási kötelességeinek és élete legszebb céljának az almádi templom felépítését tekintette, melyért nemcsak éveken át fáradt, agitált, ünnepélyeket rendezett, hanem nagy anyagi áldozatot is hozott. Szeretett Almádiya villanyosítása érdekében is anyagi erejét meghaladó vállalkozásba kapott és ezeknek az altruista törekvéseinek lett eredménye, hogy az eddig irigyelt nagyhatalmu úr élete utolsó éveit szinte a legnagyobb szegénységben töltötte. Ó bizonyára nem érezte ezt, mert puritán egyszerűségében önmagára alig fordított azelőtt is valamit. Mintha csak a piarista iskolák szellemének megtestesülését láttuk volna benne: «egyszerűség és igénytelenség, szorgalom és alaposság».

Munka, küzdelem volt egész élete. A pihenést és fáradságot nem ismerte. Ezméiért és akaratának megvalósításáért sokat kellett harcolnia s ebben a harcban éles fegyvereket is használt, sebeket is osztogatott, de kitűzött céljaiból nem engedett. Ha nem lett volna benne a törhetetlen akaratú és szívós kitartás, vajjon tudott volna-e életében annyit alkotni? S ennek a harcos férfiúnak az volt élete végén a sorsa, hogy évekig tartó szembaja, majd az ehhez járuló elgyengülés almádi villájához szegezte s ott kellett szinte tehetetlenségben idejét töltenie. Még azt a súlyos csapást is rámérte a Gondviselés, hogy hűséges hitvese és ápolója hónapokkal előbb előre ment és magára hagyta. Akkor már minden gondja csak az volt, hogy elkészüljön a nagy útra. A legaprólékosabban elintézte minden dolgát, a sokféle egyeületnek és akciónak, melyek az ő kezében futottak össze, összes

ügyeit rendezte, mert addig nem tudott nyugodni, míg meg nem győződött róla, hogy nem marad utána semmi elintézetlenül.

Érthető ezen élet és halál után, hogy Veszprémben 1938. március 15-én lefolyt temetése olyan volt, mint amilyent, amihez hasonlót alig láthatunk. A város temettette, mint saját halottját és díszpolgárát. Szövetségünk nevében Iklódy-Szabó János társelnökünk búcsúzott tőle. A magyar függetlenség és izzó hazaszeretet hőse március idusán szállt sírba, azon a napon, melynek szolgálatára annyi fényes ünnepélyt rendezett és melynek eszméiért lángolt örökké ifjú szíve. Ezt a forró hazaszeretetet az idők változásával a revízió szolgálatába állította s mint annak törhetetlen harcosa utolsó lehetőségig dolgozott és lelkesített. Az Úr meg fogja adni neki, hogy eszméinek győzelmével nyugodtan pihenhesse síri álmát.

Szövetségünk eddigi működése.

1. Közgyűlések.

Alakuló közgyűlésünket 1926 november 21-én tartottuk a veszprémi színházban *dr. Rott Nándor* megyéspüspök úr elnöklésével. Rendünk főnökét *dr. Kisparti János* tanker. főigazgató, akkor budapesti igazgató képviselte. Ez a közgyűlés tárgyalta le az alapszabályokat, választotta meg a tisztikart (első elnöknek *dr. Óvári Ferencet*) s két tiszteleti tagot is választott *dr. Rott Nándor* volt piarista diák és *dr. Rada István* protonotárius, preláthuskanonok, a diákmenza alapítójának személyében.

Alapszabályaink azt kívánják, hogy az évi rendes közgyűlést lehetőleg Péter-Pál napján tartsuk, amikor érettségi találkozó is szoktak lenni. Az első évben ehhez nem alkalmazkodhattunk, mert csak az év vége felé kaptuk meg alapszabályaink jóváhagyását s így az 1927.-i közgyűlés december 8-án volt, melyet a beteg *dr. Óvári Ferenc* elnök helyett *dr. Tóth Béla* ú. v. elnök vezetett. Ezen a közgyűlésen hangzott el *dr. Gergő Imre* egyet. m. tanár remekbekészült emlékbeszéde *dr. Hám Antal* rendfőnökről, volt veszprémi tanárról, melyet kiadványaink között meg is küldtünk tagjainknak.

1928-ban már június 29-én volt a közgyűlésünk, mely megünnepelte a 70 éves elnökünket, *dr. Óvári Ferencet* s 3 tiszteletbeli tagot választott: *dr. Mihályji Akos* és *dr. Cholnoky Jenő* egyetemi tanárokat, a kiváló tudósokat s a legidősebb veszprémi öregdiákokat, az éppen 80 éves *Nagy Lajos* ny. igazgatótanítót, mint úgyszólván az egész város nevelőmesterét. *Nagy Sándor* művészi emlékbeszédét *Zichy Mihályról*, az egykori veszprémi diákról, évkönyvünkben közöltük.

1929-ben közgyűlésünkön Suly László tagtársunk emlékezett meg a veszprémi gimnázium kiváló volt igazgatójáról, Léway Imréről, a későbbi rendfőnökről és a Katolikus Körök alapítójáról.

1930-ban köszöntötte Palotay Ferenc a 70 éves Laczkó Dezsőt s itt mondotta el dr. Sziklay János irodalmi értékű emlékbeszédét Pintér Kálmán író-tanárról, a Vörösmarty-kultusz fáradhatatlan terjesztőjéről.

Mivel az iskolai év befejezését ujabban előbbre tették, megszünt Péter-Pál ünnepének ilyen irányu jelentősége s ezentúl közgyűléseinket is az alkalmasabbnak látszó őszi hónapokban tartottuk. 1931-ben október 11-én, amikor Bokrossy Jenő műszaki tanácsnok emlékezett meg Bolgár Mihály tudós fizikus tanárról, kinek a városi vízvezeték is köszönheti létét. Ezt az emlékbeszédet is kiadtuk és megküldtük tagjainknak.

1932. október 9-én dr. Rhédey Antal ügyvéd rajzolta meg a fiatalon elhunyt dr. Ribó Zoltán p. ü. tanácsos, költő rokonszenves alakját.

1933. október 10-én Steidl József ker. isk. tanár a még sokak emlékében elevenen élő Nyilassy Károly, a lelkes historia tanár jellegzetes egyéniségét állította a közgyűlés közönségének szeme elé.

1934. október 21-én megünnepeltük Ányos Pál halálának 150 éves évfordulóját, kiről dr. Bán Aladár m. kir. kormányfőtanácsos, író mondott emlékbeszédet, majd résztvettünk a gimn. Ányos-önképzőkör ünnepségén a szentferencrendiek templomán levő Ányos emléktábla előtt.

1935. október 13-án tisztújító közgyűlést tartottunk, amikor is az előrehaladt kora és betegsége miatt lemondott első elnökünk helyett a piarista rend országszerte tisztelt nagy barátját, *dr. Simon György* prelátus, apátkanonok urat kérte fel a közgyűlés az elnöki tisztség elfogadására. Ugyanakkor a közben megüresedett többi tisztséget is betöltötte a közgyűlés. *Dr. Óvári Ferenc* első elnököt, *Kauzli Dezső* kápt. nagyprépostot és *dr. Csolnokgy Ferenc* eg. ü. főtanácsost, a gimnáziumi bizottság utolsó elnökét tiszteletbeli tagokul választotta.

1936. november 15-én a Szövetség 10 éves jubileumát ünnepeltük meg a közgyűlés keretében, amikor a TESz is elküldötte üdvözlésünkre képviselőjét, dr. Borsody Gyula kormányfőtanácsos, piarista öregdiák személyében.

1937. október 23-án a Laczkó-szobor leleplezésével kötöttük össze évi rendes közgyűlésünket, melyen megjelent dr. Sebes Ferenc felsőházi tag, a magyar kegyestanítórend főnöke, Szövetségünk védnöke is.

Utolsó közgyűlésünket 1938. október 16-án tartottuk, mely ismét megválasztotta az eddigi tisztikart s kiegészítette a választmányt. Ezen a közgyűlésen emlékezett meg elnökünk *dr.*

Sebes Ferenc rendfőnök úrnak, mint minden piarista diák lelkiatyjának 10 éves rendfőnöki jubileumáról. *Dr. Sziklay János* kiváló költőt és író-tb. taggá választotta a közgyűlés.

A közgyűléseken kívül a szükséghez képest tartottunk évenként 4—5, esetleg több választmányi ülést. Közgyűléseinket a gimnázium dísztermében, választmányi üléseinket pedig leginkább a tanácsteremben (tanári szoba) tartottuk.

2. Előadások.

A munkaprogrammunkba vett előadásoknak egyrészt az ismeretekben való gyarapodás, másrészt az volt a céljuk, hogy alkalmunk legyen kiváló szaktudós-tagtársainkat is megismernünk.

Első előadásunkra felkért dr. Mihályfi Ákos egyet. tanár akkor nem tudott kérésünknek eleget tenni, azóta pedig, sajnos, már el is vesztettük. 1927. február 2-án tartott *Raák Gyula* tagtársunk igen tanulságos előadást «Egy kis pomológia» címen, melyet azóta nyomtatásban is megjelentettünk s e kiadványunknak nagy keletje is lett.

1927. március 5-én rendeztünk a városi színházban jól sikerült ünnepélyt Endrődi Sándor, az egykori veszprémi diák, a kiváló költő emlékére, melyen az emlékbeszédet dr. Badics Ferenc min. tanácsos, mindkét Akadémia tiszteletbeli tagja mondotta (megjelent első évkönyvünkben), közreműködött a királydíjas Veszprémi Dalegyesület, Gaál Irénke zongoratanárnő, Major István százados és Bisztriczky Tibor hegedűművész, Breyer József, Békeffy Ferenc piarista öregdiákok. Az ünnepély célja a veszprémi származású költő megismerésén kívül hozzájárulás készülő emlékművéhez. Ezt a célt is elértük, amennyiben az ünnepély 320 P tiszta jövedelmet hozott az említett célra s így Diák-szövetségünk szerepelt legnagyobb összeggel a kimutatásban.

1927. október 8-án a gimnáziumi hősi emlék javára rendeztünk nagyszabású színelőadást, amikor is Breyer József tagtársunk kiváló rendezésében színrehoztuk Herczeg Ferenc Bizánc c. drámáját. A helyi lapok egybehangzó megállapítása szerint ilyen magas színvonalú színelőadást városunkban még nem láttak. Ez elsősorban rendező tagtársunk érdeme, aki minden szabadidejét s egész nyarát is rászentelte a díszletfestés és rendezés óriási munkájára. Tiszta jövedelme 300 P volt. Sajnos, a sokba került gyönyörű díszleteket nem tudtuk értékesíteni, a város sem vette át, pedig azóta is állandó használatban volt s ma már csak roncsai maradtak meg.

1928. április 15-én *dr. Birkás Géza* pécsi egyetemi ny. r. tanár tagtársunk fogadta el szíves hívásunkat és tartott értékes előadást «Modern francia költők» címmel.

Ide sorolhatjuk még Szücs Imre: Veszprém virága c. történelmi színmű előadását (Szent Imre hercegről), melyet Diákszövetségünk a gimnázium ifjúságával együtt adott elő 1932. november 5-én. A szintén szépen sikerült előadás tiszta jövedelmét szövetségi célra: a főiskolai piarista diákotthon javára fordítottuk.

Még az 1927-es évben rendeztünk *pályaismertető előadás-sorozat*ot hetenkint más és más pályát és annak követelményeit ismertetve meg az érdeklődő tanulóifjúsággal.

Közgyűléseinken és tagösszejöveteleinken is szoktunk egy-egy előadást, ill. megemlékezést tartani, melyeknek egy része külön kiadásban vagy a szövetségi értesítőkből is megjelent. Ezeket a közgyűléseknél, összejöveteleknél, ill. kiadványaink rovatában soroljuk fel.

3. Tagösszejövetelek.

Szövetségünknek egyik célja «az összetartás érzésének ápolása» (Alapsz. 2. §.). Ezt a célt kívánják szolgálni az átlag havonként megtartott tagösszejövetelek. Ezeket eleinte nyilvános éttermekben (Korona, Hungária) tartottuk, 1928-tól kezdve azonban a gimnáziumi menza helyiségében. Ez a próbálkozásunk annyira bevált, hogy a régebbi 10—15 megjelenttel szemben itt átlag 50—60 tag is résztvett az összejöveteleken, sőt voltunk egy ízben 92-en is. Az összejövetelet vacsorával kötjük össze, melynek kellő számú résztvevő esetén még egy kis jövedelme is szokott lenni, amit a menza szegénysorsú diákjai részére fordítottunk. Ujabbán azonban, sajnos, bizonyára a romlott gazdasági viszonyok folytán, megcsökkent látogatottság miatt legtöbbször ráfizetéssel jár. Ezeknek a tagösszejöveteleknek színvonalát mutatja az, hogy azokon már több ízben résztvett dr. Rott Nándor megyéspüspök urunk is, a vármegye főispánjai és más egyházi, világi és katonai előkelőségek, ha nem is voltak veszprémi diákok, szívesen megjelentek körünkben.

Minden összejövetelet elhangzik egy-egy beszéd, melyek vagy a piarista rend és annak tagjai, leginkább az egykori tanárok iránti ragaszkodó szeretet megnyilvánulásai, vagy egy-egy időszerű kérdést fejtenek ki. Példának felsorolunk néhányat ezen előadások közül: Megemlékezések Szeiberling Mátyás volt tornatanárról (az egykori tornaterem helyén van a menza), dr. Rada István prel. kanonokról, a menza alapítójáról, Nyilassy Károlyról, Zsigmond Jánosról, a diákhősökről, a magyar- és egyetemes piarista rend helyzetéről és intézeteiről, a Szent Imre-évről, a Manrézáról, Veszprém idegenforgalmi kérdéseiről, a Magyar Hét-ről, a kettős szentévről, a manilai világkongresszusról, a piarista rend megszállt területi működéséről, a nemzet sorsát érintő különféle kérdésekről, a megszállt területi magyarságról stb.

Nem egyszer a felvetett kérdéseket élénk eszmecsere követte. Ezek az összejegyzetek a legalkalmasabbak arra, hogy szolgálják szövetségünknek ezt a célját: a kegyes tanítórend hagyományos nevelésének megfelelően a hazaszeretet, a keresztény nemzeti kultúra ápolását, egyszóval a mi *világnézetünk* terjesztését és erősítését. Ezért kívánatos lenne, hogy azokon minden tagtársunk megjelenjen, azok is, akik ott nem szórakozást keresnek. Hiszen a komoly megbeszélésre és társalgásra is kiváló alkalom van a mi kis zárt körünkben, melyben az egyháziak mellett a város és vármegye vezető tényezői is meg szoktak jelenni s így nem egy időszere ügy tisztázására kerülhet sor. *Szükséges, hogy azok, akik azonos világnézeti alapon élnek és gondolkodnak, megtalálják egymást és ebben az összefogásban nyerjen az eszme erőt és kitartást. Ez legyen a mi összejegyzeteinknek főcélja és eredménye!*

4. Ifjúsági összejegyzetek.

A nagy szünidőben, de leginkább a karácsonyi ünnepek után Szövetségünk ifjúsági tagjai, illetve az itt érettségizett főiskolai és egyetemi hallgatók részére is szoktunk tartani egy-egy összejegyzetet. Ezeknek célja a barátságos találkozás mellett az, hogy fenntartsuk már végzett tanulóinkkal is az összeköttetést és őket eszményeinkhez és az Alma Materhez való ragaszkodásban erősítsük. Meg kell azonban említenünk, hogy az első felbuzdulás után nem talált törekvésünk akkora visszhangra, mint amekkora jószándék vezetett bennünket ezeknek az összejegyzeteknek megrendezésében. A rendes tagösszejegyzeteknél is joggal felmerül sokszor az a kifogás, hogy az ifjabb generációk (ez a belépéseknél is mutatkozik) nem tanusítanak kellő érdeklődést a szövetségi eszmével szemben.

5. Kirándulások.

Társas kirándulásaink egyrészt kis országunk megismerését szolgálják, másrészt azt, hogy nem helyben lakó tagtársainkkal is legyen alkalmunk időnkint találkozni. Ilyen céllal rendeztünk már 2 kirándulást Pannonhalmára és Zircre, kettőt a Balaton gyönyörű partvidékére, Szigligetre és Badacsonyba s külön még két hajókirándulást a Balatonon végig. Pannonhalmán Gácsér A. Kal. József főjósázkormányzó, alapító tagunk fogadott és kalauzolt bennünket, Balatonföldváron dr. Tánics István fürdőigazgató, Nagyvácszonyban Böczy Gábor alapító tagunk, Hegyesden Tóth Lajos, Zircen Zalai Mihály. Felejtethetlenné lesznek azok a kirándulások, melyeket bold. Debreczeni Gyula tördemici esperes-plébános, a szövetségi hűségnek egyik példaszere harcosa rendezett nagy szeretettel és áldozatkészséggel.

Egyik ilyen kiránduláson a piarista rend is vendégül látta tagjainkat dörgicsei kastélyában.

Meghatottan fogunk örökké visszagondolni azokra a kedves, családias délutánokra is, melyeket szeretett volt elnökünk rendezett számunkra évről-évre tekeresi birtokának csodaszép völgyében.

6. Kiadványaink.

Önálló előadásaink, a közgyűlési és tagösszejeveteli emlékezések egy részét kinyomattuk és így közkinccsé tettük. Ezek nagy részét tagilletmény gyanánt küldtük meg tagjainknak. Eddigi kiadványaink a következők:

a) *Tagilletmények.* (Ezeket új tagjainknak is készséggel megküldjük, ha érte jelentkeznek.)

A Veszprémi Piarista Diákszövetség évkönyve. I. 1927.

A Veszprémi Piarista Diákszövetség évkönyve. II. 1928.

Dr. Gergő Imre: dr. Hám Antal emlékezete.

Bokrossy Jenő: Bolgár Mihály emlékezete.

Nagy Sándor: Csikász Imre. (A Veszprémi Tört. Társulat kiadv.)

Dr. Szücs Imre: Laczkó Dezső emlékezete.

b) *Egyéb kiadványok:*

Raák Gyula: Gyümölcskertészet.

Horváth Cyrill: Veszprémi emlékek.

c) *Évkönyveinkben megjelent előadások:*

Endrődi Sándor élete és költészete, dr. Badics Ferentől. (1927.)

Megemlékezés hőseinkről, Tory Kálmántól. (1928.)

Zichy Mihály emlékezete, Nagy Sándortól. (1928.)

Dr. Óvári Ferenc üdvözlése, dr. Orbán Jánostól. (1928.)

A magyar hét jelentősége, Veltz Miklóstól. (1928.)

Itt hívjuk fel k. Tagtársaink figyelmét a «*Piarista Diák Kis Kalauza*» c. kedves könyvecskére, mely a rendre, annak iskoláira és történetére vonatkozólag ad bő tájékoztatást, felsorolva a régi híres piarista tanárokat és tanítványokat. (V. kiadás. 80 fillér. Szövetségünknel is kapható.)

7. Pályázatok.

Éveken keresztül diákszövetségünk tűzött ki pályatételeket a gimnazista diákok részére és azokat részben saját pénztárából, részben gyűjtés útján jutalmazta. Mikor a pályatételek kitűzését az Önképzőkör magára vállalta, akkor is hozzájárult szövetségünk tehetsége szerint a jutalmazásokhoz. Egyes tételek jutalmazását közbenjárásunkra a város, ill. tagjaink vállalták. A kitűzött tété-

lek a piarista rend történetével, iskolánk multjával és városunk sorsával függtek össze az egyetemes magyar vonatkozásuak mellett. Dr. Óvári Ferenc elnökünk a revíziós jellegű pályatételek bőkezű díjazását mindig magának tartotta fenn.

8. Segélyezések.

Szövetségünk egyik főcélja a «piarista középiskolába járó és onnan főiskolára került tanulóifjúság erkölcsi és anyagi támogatása». Ezt a nemes célkitűzést sohase néztük a paragrafus rideg szemével, hanem érző szívvel igyekeztünk minden tőlünk telhetőt megtenni ez irányban.

Ebből a szempontból különleges előnye szövetségünknek, hogy mindkét elnökünk meleg szeretettel karolta fel a magyar ifjúság sorsát és anyagi áldozatot, fáradságot, utánjárást, közbenjárást nem sajnálva tettek meg minden lehető érdekükben. Ismeretes jószívűk beszédes megnyilatkozása sok szegénysorsú tanuló iránt, akiknek egész sorát neveltették fel és tanították ki. Ajtjuk és szívük mindig nyitva állt a bármely ügyben segítségüket kérő ifjaknak.

Ifjúságunk erkölcsi támogatásához számíthatjuk azt a sok szóbeli kérést és közbenjárást, a rengeteg levelet és kérvényt, melyet szövetségünk, különösen annak nagy összeköttetésekkel és befolyással rendelkező elnökei az arra rászoruló ifjúságunk érdekében tettek és írtak. Nem egy szegénysorsú ifjúnak tették ezzel lehetővé a továbbtanulást és önmaguk fenntartását felsőbb tanulmányaik alatt. Ugyanilyen jószívű meghallgatásra találtak ifjaink dr. Rott Nándor megyéspüspök úrnál, szövetségünk tb. tagjánál, aki maga is fenntart több helyet az internátusokban és kollégiumokban arra érdemes tanulóknak.

Az anyagi támogatásról úgy számolunk be, hogy felsoroljuk a Szövetségunktől eddig kifizetett segélyeket (tehát ebben nem szerepelnek egyes tagjaink adományai, vagy a közvetítésükkel elnyert támogatások).

1927-ben:

Egy VII-es tanulónak menzadíja	360.— P
Műegyetemi hallgatónak segély	160.— P
	Összesen 520.— P

1928-ban:

Szegény diák temetésére . . .	50.— P
Pályadíjakra	45.— P
Joghallgató tan. segélye . . .	100.— P
Művésznövendéknek	20.— P
Tanárjelöltnék	40.— P
	Összesen 255.— P

1929-ben:

Menzasegély	60.— P
Pályamunkákra	20.— P
Orvostanhallgatónak 50+40	90.— P
Tanárjelöltnek	50.— P

 Összesen 220.— P

1930-ban:

Tandíjra	32.— P
Állatorvostanhallgatónak	150.— P
Joghallgatónak	30.— P
Orvostanhallgatónak	100.— P
Gimnazistának lakbér egész évre	180.— P
Tanárjelöltnek	50.— P
Menzadíjra	45.— P
Pályázatokra	80.— P
Orvostanhallgatónak	50.— P
Másik orvostanhallgatónak	50.— P
Joghallgatónak	100.— P
Lakáspénzre	96.— P

 Összesen 963.— P

1931-ben:

Menzadíj	180.— P
Menzadíj	32.— P
Bölcsészstanhallgatónak	120.— P
Bölcsészstanhallgatónak	20.— P
Érettségi díjakra	94.— P
Tanárjelöltnek	80.— P
Pályadíjakra	150.— P
Tandíjakra gimn.-nak	120.— P
Tanárjelöltnek	60.— P

 Összesen 856.— P

1932-ben:

Menzasegélyek	84.— P
Beiratásra	30.— P
Tandíjsegélyek	100.— P
Érettségi díjakra	66.— P
Pályázatokra	60.— P
Joghallgatónak	20.— P

 Összesen 460.— P

1933-ban:

Joghallgatónak	20.— P
VIII-osoknak érettségire	55.— P
3 gimn.-nak tandíjra	48.— P

Állatorvosi szigorlatra	30.— P
Internátusi tartásdíjra	35.— P
Tanárjelöltnek	60.— P
2 joghallgatónak	110.— P

Összesen 360.— P

1934-ben:

Tandíjsegély	17·50 P
Menzadíjra	20.— P
Lakáspénzre	20.— P
Manrézai lelkigyakorlatra	20.— P
Állatorvostanhallgatónak	45.— P
Joghallgatónak	20.— P
Egyetemi vizsgadíjra	50.— P
Erdőmérnökhallgatónak	40.— P
Tanárjelöltnek	40.— P
Tanárjelöltnek	30.— P

Összesen 302·50 P

1935-ben:

Joghallgatónak	30.— P
Orvosi szigorlatra	70.— P
Érettségi díjra	30.— P
Tandíjra	10.— P
Pályadíjakra	20.— P
Bölcsészettanhallgatónak	50.— P
Joghallgatónak	50.— P
Műegyetemi hallgatónak	50.— P
Jogi szigorlatra	10.— P
Érettségi díjakra	54.— P
Szigorlatra	10.— P

Összesen 384.— P

1936-ban:

Joghallgatónak	50.— P
Állatorvosi szigorlatra	30.— P
Gimn. tandíjra	17·50 P
Érettségi díjra	10.— P
Egyetemi tandíjra	50.— P
Disszertációra	25.— P
3 joghallgatónak	110.— P
Gimn. beiratási díjakra	70.— P
Műegyetemi hallgatónak	50.— P
Egyetemi vizsgákra	30.— P
Gimn. menzadíjra	50.— P
Állatorvos szigorlatára	100.— P
Beteg gimnazistának	20.— P
Gimn. lakáspénzére	50.— P
Tanítónövendéknek	50.— P

Összesen 712·50 P

1937-ben:

3 joghallgatónak	80.— P
Állatorvoshallgatónak	50.— P
Állatorvoshallgatónak	60.— P
Érettségi díjra	34.— P
Tanulmányi versenyre	12.— P
Téli kabátra	50.— P
Egyetemi beiratkozásokra	125.— P
Egyet. szigorlatokra	70.— P

Összesen 481.— P

1938-ban:

2 joghallgatónak	50.— P
Ruhasegély	50.— P
Egyet. beiratkozásokra	150.— P
Jogi szigorlatra	40.— P
Műegyetemi hallgatónak	40.— P
Orvosi szigorlatra	80.— P

Összesen 410.— P

Mint hogy a főiskolákra való első beiratkozás jár különösen sok kiadással, erre a célra, dr. Óvári Ferenc elnökünk 70 éves jubileumára, külön ösztöndíjat, ill. jutalomdíjalapítványt szerveztünk a VKM. jóváhagyásával. Ennek értelmében 2000 P évi kamatát adjuk az iskolánkban jó sikerrel érettségizett és főiskolára, egyetemre először beiratkozó tanulónak. Mindjárt az első évben, 1928-ban 11 fiú folyamodványa érkezett be, akik egyformán érdemesek voltak erre a jutalomra. Hogy tehát mindnyájan részesülhessenek némi segítségben, gyűjtést indítottunk ifjúságunk jószívű támogatói között, akik a legnagyobb megértelessel fogadták kérésünket, úgyhogy 765 P-t tudunk egyszerre kiosztani. Ezt a jótékonyt a nm. VK. Miniszter úr külön köszönetre méltatta.

Az utóbbi években a tagdíjfizetések elmaradása miatt nem lett volna módunkban a kérvényezőknek semmiféle segílyt sem adni, mert *alig folyt be annyi, amennyi a szövetségi adminisztráció fedezéséhez szükséges.* Váratlan segítség érkezett azonban ekkor. A Gyermekvédő Liga vm. helyi bizottsága feloszlásakor a még megmaradt vagyonát, melyet maga szerzett, közel 1000 P-t adott át ekkor a szövetségünknek, hogy az ő célkitűzéseivel rokon célra, szegénysorú ifjak támogatására fordítsuk. Ameddig erre szükség volt, elsősorban természetesen a Liga szellemében a hadiárva tanulónak juttattunk ebből az összegből. A Liga vezetőségének, elsősorban dr. Óvári Ferenc elnöknek, kitől a nemes gondolat származik, majd a Liga elnökségében is utódjának, dr. Simon György preláthus-kanonok urnak, Stoll Ferenc főtít-

kárnak, dr. Papp Sándor titkárnak és az egész bizottságnak e helyen is megörökítjük hálás köszönetünket.

Meg kell még említenünk jótékonyágunk rovatában, hogy tagtársaink jószívúsége folytán egyéb segítségben is tudtuk részesíteni a szegény tanulóifjúságot. Voltak, akik élrelmezéssel (különösen a Megyéspüspök úr, a Székeskáptalan tagjai és magánosok is), mások ruhák adományozásával segítettek. Volt olyan kedves tagtársunk, aki elküldte már használatban nem levő fehérneműjét, elhunyt tagtársaink után annak megmaradt felsőruháját a hozzátartozók. Mindez igen nagy segítséget jelent egy-egy szegény diáknak.

A pályadíjak jutalmazását is a segélyezések között vettük fel, hiszen annak minősíthető s még megvan az a jelentősége is, hogy a tanuló igyekszik megdolgozni a kapott jutalomért. Nem hagyhatjuk itt ki azt sem, hogy (amint első elnökünk ily irányú jószívúságát már megemlítettük) dr. Simon György prelátskanonok, elnökünk maga is évenként küld adományokat ifjúságunk jutalmazására.

Egyéb akcióink.

Szövetségünk gyűjtötte össze a hősi halált halt volt diáktársaink névsorát és adatait s ugyancsak mi készítettük el a gimnázium földszinti folyosóján elhelyezett hősi emlékművet is kb. 1200 P költséggel. Az emlékmű fényképe (levelezőlap) kapható is nálunk (20 f.). Néhány üres sort is hagytunk a márványtábla alján a később tudomásunkra jutó hősi halottak nevének rávésésre. Aki tehát tudna ilyenről, kérjük azt mielőbb közölni. (A táblára már felvett nevek olvashatók 1928-as évkönyvünkben.)

Bolgár Mihály kiváló fizikus-piarista tanár emlékének megörökítésére is helyeztünk el márványtáblát a városi vízvezetéki gépház falára.

Bár Laczkó Dezső szobrának ügyét a külön e célra alakult szoborbizottság intézte, de mivel a gondolat is diákszövetségünk-től indult ki és a bizottság vezetősége is nagyrészt azonos volt a mi egyesületünk elnökségével s a leleplezés ünnepségét is jórészt mi rendeztük, így arról is megemlékezünk ezen a helyen. A szobor leleplezése 1937. október 24-én volt, közgyűlésünk után, mikor is a megnyitó beszédet dr. Simon György szoborbizottsági és szövetségi elnökünk mondotta, beszámolva a bizottság működéséről és a szobor létrejöttéről. Az avató beszédet dr. Lóczy Lajos egyetemi tanár mondotta, Rosos Károly polgármester a város, dr. Sziklay János a Szent István Akadémia, dr. Sebes Ferenc rendfőnök a piarista rend, gróf Zichy István a kultuszminiszter és Gyűjteményegyetem nevében beszéltek s e mellett rengeteg koszorút helyeztek el az egyes hatóságok és társulatok.

Dr. Simon György elnök beszél a Laczkó szobor felavatásán.

A szobor a leleplezés után.

A szobor dr. Medgyesy Ferenc szobrászművész alkotása, azé a művészé, kinek szobrait vitette egyedül ki a magyar kormány a párisi világiállításra. Ha talán a szobor vonásai nem adják vissza olyan hűen azt a Laczkó Dezsőt, ki ma még mindnyájunk emlékében él, mert a művész sem ismerte és őt hűségesen ábrázoló fénykép se maradt utána, de a szobor mint műalkotás hozzáértő szakemberek egybehangzó véleménye szerint nem mindennapi művészi értékkel bír és azt az eszmét és gondolatot, mely neki létet adott, igen beszédesen hirdeti.

A szoboravatás után a Múzeumban berendezett Laczkó-kiállítás megtekintése következett, majd a Koronában társasbéd, melyen résztvettek a tudományos és társadalmi egyesületek és a hatóságok képviselői, a piarista rendházak kiküldöttei és többen vidéki tagjaink közül is. Elnökünk üdvözlésére dr. Sebes Ferenc rendfőnök a következő beszédet mondotta:

«A nyelvész és tudós Dugonics András szegedi szobra mellett most itt, a Dunántúl szívében Laczkó Dezső kapott kőbevésett emléket. Nagy szó az, hogy egy alapjában egyszerű ember hozzájut ahhoz, hogy szobrot állítsanak neki. Egyszerű, igénytelen ember volt Laczkó Dezső, de lelkében szent erők dolgoztak. Európai vonatkozásban is jeles tudós volt s a nagy lelkéből feltörő sok energiát mindenestül Veszprém városának ajándékozta. A város, vármegye és a múzeum iránti odaadó nagy szeretete megfelelő visszhangra is talált, aminek bizonyossága a ma felavatott szobor: sokak szeretetének és áldozatkészségének emléke. Annak a rendnek nevében, melynek Laczkó Dezső hűséges fia volt, köszönöm meleg hálával ezt a szeretetet és áldozatkészséget.

De külön is köszöntöm itt most a Piarista Diákszövetség ragaszkodó hűségét. Minden diákszövetség a hűséges szeretetnek szülötte. Megkapja az ember lelkét az a ragaszkodás, mellyel a régi diákok keresik a kapcsolatot volt iskolájukkal és tanáraikkal s ha annak eredeti színhelyén nincs alkalmuk azt kifejezni, eljönnek Temesvár, Kolozsvár, Nyitra, Léva és más megszállt területű iskolánk régi növendékei a budapesti szövetség összejöveteleire, vagy más város szövetségeibe kapcsolódnak be és ott róják le a rend iránti hálájukat.

És ez, mélyen tisztelt uraim, nemcsak gyermekes romantika. Valami megmagyarázhatatlan erő huzza az embert vissza szülőfalujába, ahol minden fa és kő kedves neki. Ugyanigy visszajönnek az emberek az iskolához. Huzza őket mélységes hűség és ragaszkodás az iskolához és az iskola szelleméhez. Nemcsak a fizikai értelemben vett iskolához, hanem tanárokhöz is. Különösen megható ez a felnőtt férfiaknál. Mikor a tanulók levizsgáznak, érettségiznek, utána valahogy kiesnek körükből, messzebbre vetődnek, de úgy

40 év után megint visszakanyarodnak. Mikor már tapasztalják, hogy milyen nehéz hinni a «jobb hazában és benne az erény diadalában», mikor megtépázza eszményi felfogásukat az élet, akkor ezek az idealizmusukat vesztett öregdiákok visszajönnek újra méríteni a régi eszmények forrásából, újra érintkezésbe kerülni a régi iskola erkölcsi világával és ennek ihletéséből lélekben megújulni.

Ezt az öregdiák hűséget ünneplem itt Veszprémben is és köszönöm azt a megtiszteltetést, melyben egy egyszerű piarista szerzetest részesítettek. S nem tudom elhallgatni meleg hálám kifejezését külön is Elnök Úr Óméltóságának, aki nemcsak a Diákszövetség, hanem a szoborbizottság elnöki tisztében is oly sokat fáradt értünk. Hála Isten, sok jóakarója és barátja van rendünknek, de olyan, mint Simon prelátus úr, nincs és nem is lehet több.

Hálás köszönetemet fejezem ki a sok meg nem nevezhető piarista diáknak és adakozónak. Adjon a Mindenható sok hűséges lelket a Veszprémi Piarista Diákszövetségnek és adjon sokat ebből a hűséges szellemből, mely magával ragadja a még távol levőket és amely megteremti a régi eszményeink alapján felépülő új világot.»

*

Szövetségünk a különböző hazafias és társadalmi megmozdulásokból is kivette részét. Mint a Reviziós Liga és a Tesz tagja, küzdött és áldozott a szebb magyar jövőért, terjesztette a «Káté» alapján a magyar iparcikkek pártolását, belépett a hazafias jellegű egyesületekbe, támogatta a cserkész- és leventemozgalmat, adományokat küldött a Nemzeti Szövetség kiadványaira, a Rákóczi és Madách szoborra, Debreczeni Gyula vál. tagtársunk síremlékére stb. A gimnázista cserkészek táborozására is szoktak tagjaink segélyeket küldeni. Beléptünk a Légoltalmi Liga pártoló tagjai sorába is.

10. Találkozók.

A testvéri összetartás, a régi iskolához való ragaszkodás és a kedves diákemlékek felelevenítése célja a különböző időközökben megrendezni szokott érettségi találkozónak, így tehát sok kapcsolatot lehet találni bennük a diákszövetség intencióival. Érthető tehát és helyeselhető, ha ezekről a találkozókról a diákszövetséget is értesítik s így a szövetségi eszme terjesztésére és a testvéries összefogás ápolására alkalmat adnak. Nem egyszer tapasztaljuk, hogy többen ilyenkor hallanak először a szövetség életéről, pedig szívesen csatlakoznának hozzánk. Sajnos, nem egy találkozó elmúlik a nélkül, hogy szövetségünknek alkalma lenne bekapcsolódni és arra is van eset, hogy a szövetség hívó szavának nincs semmi visszhangja, de máskor meg igen

értékes és lelkes új tagokra bukkanunk. Annyit kérünk a találkozók összehívóitól, hogy az ilyenkor szokásos felszólalásba vegyék bele a diákszövetséget, mely épen arra szolgál, hogy összekötő kapocs legyen az iskola és a volt diákok, másrészt a különböző évfolyamok között. Amennyiben találkoznak olyanok, akik szívesen vennének részt a szövetség életében és eddig nem voltak tagok, készséggel bocsájtunk rendelkezésükre belépési lapokat.

11. „Piarista Öregdiák“.

A budapesti Piarista Diákszövetség ifjúsági csoportja (DICS) indította meg ezt a kis folyóiratot, mely most már az összes piarista szövetségek közlönyévé lett s a rend tagjai is szívesen keresik fel írásaikkal. Így sűrűen találkozunk benne Schütz, Balanyi, Kornis, Sik és más nagy piarista nevekkel is. Az értékes cikkeken kívül igen sok piarista vonatkozású hirt közöl és beszámolót is hoz az egyes intézetek diákszövetségének működéséről. Ezért minden volt piarista diák érdeklődésére számot tarthat. Évi előfizetési díja 2 P, szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, IV., Piarista u. 1. sz.

A manilai eucharisztikus világkongresszus uti emlékei.

Dr. Simon György elnök 1937. április havi összejövetelen tartott előadásának kivonata.

A manilai út első és végcélja az Eucharisztikus Kongresszus volt, hogy résztvegyünk az Úr Jézus dicsőítésében, épüljünk keleti testvéreink buzgóságán, erősödjünk a felebaráti szeretetben s a legméltóságosabb Oltáriszentség tiszteletében, hódolatos és hálás szeretetében s imádásában és gyarapodjunk az isteni kegyelemben. Útunk tehát zarándoklat volt.

Ehhez a célhoz útunk a teremtő jóságos Isten földjének csodás szépségű országain át vitt. A zöld, kék, acél és majdnem fekete színek sokféle árnyalatában tündöklő tengerek, a közel vagy távolabb feltűnő hegyek, működő vulkánok, szigetek mesés panorámája, a fölénk boruló csodás égboltozat, a sokféle, eddig nem látott emberfajok látása, a délszaki növényzet pazar, igéző pompája, nemcsak a szemnek volt gyönyörűsége, hanem ámulattal töltötte el, Istenhez emelte és imádságra hangolta a lelket is: A lenyűgöző, varázslatos természeti szépségek lelkeinket a természetfeletti szépségek megértésére készítették elő.

A hajóút 36.000 km. hosszú volt. Ehhez hozzászámítva az útközben más hajón, vasuton vagy autón megtett kirándulásokat, körülbelül 40.000 km. utat tettünk meg, amennyivel a Földet

körül lehet járni az egyenlítő vonalán. 1937. január 9-én szálltunk Genovában a Conte Rosso 18 ezer tonnás, 174 m. hosszú olasz luxus hajóra, mely az egész úton, még a manilai tartózkodás alatt is lakóhelyünk volt. Volt a hajón zene, mozi, különféle sportalkalmak, sokféle játék, uszodák, bálók, különféle előadások. A személyzet száma 385 volt. A zarándokok a maguk külön életét élhették. Az I. oszt. nagy dohányzó szalonját kápolnának rendezték be egy fő- és 10 mellékoltárral. A hajón minden pap gyóntathatott. A világi urak szinte versenyeztek a minisztrálásban. (Egyik leggyakoribb minisztránsom volt Ponci gróf, az Eucharisztikus Világkongresszus állandó bizottságának tagja.) Buzgók voltak a zarándokok a szentáldozásban. Voltak órákhoz kötött ünnepélyes szentmisék. Az elsőt a magyarok tartották: magyar ének zengett a tenger hullámai felett. A papok közösen végezték délután a breviáriumot. 6 órakor mindennap volt a zarándokok részére közös rózsafüzér imádság olasz nyelven, utána litánia és prédikáció, befejezésül a kedves dallamú, spanyol szövegű kongresszusi himnusz. A tengeren vagy tengerben elhaltak lelkiüdvéért requiemet is mondott az egyik lengyel püspök. Megható volt a fedélzetről adott abszolúció, mely után egy koszorút bocsátottak le a tengerbe. Két halottunk is volt az út alatt. Egy szegény gépész öngyilkosságból a tengerbe vetette magát, egy matróz pedig a manilai kórházban halt meg.

Genua után első állomásunkon, *Nápolyban* szállt fel Dougherty Dénes bíboros, filadelfiai érsek, a Szentatya követe, akire azért esett a választás, mert korábbi években hosszabb ideig működött a Fülöp-szigeteken.

Hajónk 429 utasa közt volt 17 érsek és püspök. több prelátus és más egyházi dignitárius és szerzetes, összesen 97 egyházi, 187 világi férfit és 145 nő. Rang szerint hercegek, grófok, bárók, nagykövet s más magas méltóságot viselő úr. Magyar zarándok 26 volt, 9 pap, 9 hölgy és 8 világi úr. Szám szerint a magyarok 3-ik helyen álltak. Legtöbben az olaszok voltak, aztán a németek, franciák, angolok, belgák, hollandok, spanyolok, lengyelek, oroszok, portugálok, kínaiak, japánok és filippinók. Óhajtható lett volna, hogy a nmélt. magyar püspöki kar is képviseltesse magát egyik tagjával a budapesti kongresszus érdekében. Így magunk igyekeztünk a tőlünk telhető legnagyobb propagandát kifejteni. (S nem eredménytelenül, mert az adott ígéreteket valóra is váltották, amint a budapesti kongresszuson megállapítható volt.)

Port-Saidba érve a bíboros legátus megáldotta a velünk utazó ferencrendi püspök új hatalmas székesegyházát. Innen Bombay-ig 7 nap, 7 éjjel tartó út pompás időben s a nyugodt Arab-tengeren, majd a sötétkék Indiai óceánon igen alkalmas volt az égi testekben való gyönyörködésre. A forró égőv állandóan páras levegője okozza, hogy az égboltozatot alacsonyabbnak

láttuk felettünk, mint itthon, a csillagok nagyobbaknak és közelebb levőnek tetszetek s egészen a tenger horizontjáig borították az égboltot. Érdekes látvány, hogy a hold sarlója ott nem oldalt látszó, hanem alant. Így látják s azért így ábrázolják a mohamedánok. Láttuk a pompázó, ragyogó Orion-csoportot, a kékfényű Rigelt, a csodálatos Siriust, de a Göncölszekere sem hagyott el bennünket. Leginkább érdekelt meglátnom a Dél-keresztjét. Sok idegennek megmutattam, sokaknak sejtelmük se volt e különben nem elsőrangú egyedekből álló, de érdekes csillagképről.

Bombayban, «Kelet kapujában» nagy ünnepélyességgel fogadták a legátust. A 980 ezer lakóju várost bejártuk, megnéztük az előkelők villanegyedét, az u. n. Malabari-dombon, melynek hatalmas, gyönyörű parkjában sétálgattak az előkelő bennszülöttek. E park mellett van az u. n. «Hallgatás tornya», amely kőfallal körülvárt hely, ahová a parszik (meggazdagodott bennszülöttek) halottaikat viszik, hogy a keselyük és varjak felemészszék. A halottégetés a hinduknál nagyon primitív módon történik: farakás közé fektetve égetik el halottaikat, de a mohamedán valásuak sírgödörbe temetkeznek. A botanikus kertben láttuk India csodaszép díszcserjéit, a sokféle remek pálmákból egész erdőket, hibiszkuszokat, a liannal, légigyökerekkel teli fákat. A nálunk üvegházakban és lakásokban ápolt fikusz és más hasonló dísznövény ott hatalmas fává nő.

Bombaytól kirándultunk az Elefántok szigetére, az állítólag kr. e. 6000 évvel sziklába vájt Siva barlangtemplomba. A pogány istenszobrok között a hatalmas 3 fejű szobor ábrázolja Brahma, Visnu és Siva főistenséget. Itt a pogány templom előtt láttunk először kigyóbüvölőket. Mikor régebben egy Kinóban élt magyar pap előtt kifejezést adtam annak, hogy életem leghőbb vágya a mesés keletre utazni, azt a tanácsot adta, hogy legalább Ceylonba iparkodjak eljutni, akkor meglátom a földi paradicsomot. Hogy most, életem végén ezt megengedte az Úr Isten, nem tudok elég hálás lenni, mert valóban beváltotta *Ceylon* szigete (angolosan Szilan) minden várározásomat. A bennszülöttek azt tartják, hogy e szigeten volt a paradicsom, ezért hívják Éden-szigetének. Ma már a tudósok is hajlanak e véleményre. (A sziget hajdan összefüggésben volt Előindióval, ennek visszaállítására ma is törekszenek.) A sziget legmagasabb hegycsúcsát (2241 m.) Ádám-csúcsnak hívják, melyen a monda szerint Ádám (az indusok szerint Buddha) lábnyoma látható.

Ceylon csodálatos, meseszerű szépsége minden képzeletet felülmul. Azt csak látni, de megfelelően érzékeltetni se szóval, se tollal leírni nem lehet. Az ott töltött 3 nap alatt megnéztük Colombó fővárost, Negambót, Kandyt, a szingaléz királyok székhelyét, a Buddha szent fogát, 400 millió ember tisztelete tárgyát őrző pagodát s azt a fölséges királyi botanikus kertet, a *Peradeniyát*, melynél szebb igazán csak a paradicsom lehetett.

Amerre autónk elhaladt kirándulásaink közben, útunkat pálmaterdők árnyékolták. Az egész sziget egy illatos, zöld liget. Kávébarna színű lakói kedvesek, szerények és határozottan szép, egészséges faj, szemükből sugárzik a lelki jószág. Ceylonban már félmillió katolikus él.

A csendesen viselkedő, pompás sötétkék Indiai-óceánon át jan. 28-án útunk legdélibb pontjára, a Malakkai-félszigeten épült *Singaporéba* értünk, ahol már csak 30 km-re voltunk az egyenlítőtől. Singapore gyönyörű város 250.000 lakossal, kereskedelmi- leg, de főleg stratégiaileg nagyon fontos kikötőváros. Anglia keleti Gibraltárja. A japánok, az angolok riválisai, úgy akarják jelentőségétől megfosztani, hogy Malakka-szigetének legkeskenyebb részét csatornával átvágják s arra irányítják a forgalmat. Az angolok e törekvést erődítések építésével akarják meggátolni. E szigeten egy másik, az industól és Ceylon lakóitól, a singalézektől és tamiloktól egészen különböző, de szintén igen rokonszenves népfajt ismerhettünk meg, a kistermetű malájit. Mikor egyik bankban pénzt váltottam, úgy tűnt fel, mintha csupa 14—15 éves fiúk vezetnék a pénzügyintézetet.

Innen útunk végcélja, a Fülöp-szigetek fővárosa, *Manila* felé indultunk. Manilába érkezésünk előtti utolsó este Te Deummal összekötött gyönyörű körmenetet tartottunk a hajó legfelsőbb emeletén, azért még Manila, tehát végcélunk elérése előtt, mert több zarándok nem jött velünk, hanem más úton tért vissza hazájába. A pápai legátus a parancsnoki hidról áldást adott az Oltáriszentséggel, megelőzőleg pedig a perugiai érsek meghatározó esdeklő imát mondott, áldást kérve az Úr Jézustól a hajóra, annak utasaira, azok otthon levő hozzátartozóira, nemzetükre, hazájukra, a kongresszus sikerére. Azért tartották Manilában a kongresszust, mert Ázsia katolikusainak fele e szigeteken él. E németek szerint 7000, más valószínűbb közlemény szerint 3141, vagy 1752 szigetből álló állam valóságos üde oázis az ázsiai pogányság mérhetetlen tengerében. A szigetcsoport 13,600.000 lakosából 9,925.000 katolikus. A szigeteket Magalhaes fedezte fel, ágostonrendi spanyol szerzetesek térítették meg. Katolikus vallása és kultúrája a spanyolok érdeme. Egy általuk épített gyönyörű bencés kolostor romjainak még ma is csodájára járnak a turisták. Ma az Egyesült-Államok fennhatósága alatt áll az ország.

Február 3-án, szerdán estefelé kezdődtek az eucharisztikus ünnepek az u. n. Luneta-téren. Három hatalmas oszlopra épített kupolán ragyogott a kereszt. Alatta az oltár, mellette a legátus trónja s körben az egyházi és világi méltóságok helyei. A pápai breve felolvasása és a legátus megnyitója után a manilai érsek mondott $\frac{5}{4}$ órás angol beszédet. (Ez úton tapasztaltuk, mily óriási világhatalom az angol. Ázsiában minden iskolázott ember beszéli nyelvüket. Voltam egy elemi leányiskolában, ahol angol tanítónő oktatta angol nyelven a leánykákat. A könyvkereske-

dések csupa angol könyvekkel vannak tele. Még a riksákat húzó szegény kulik is legalább értenek angolul, mert csak e nyelven tudják a tagalog nyelvet nem beszélő turisták őket irányítani.) Csütörtökön a nők napja volt, pénteken a férfiaké. 120.000 fehérbe öltözött férfi jelent meg az éjféli szentmisén. Könnyet fakasztó látvány volt búzgó áldozásuk, de másnap a 80.000 gyermeké is! Napközben különböző nyelvű előadások és konferenciák voltak, a templomokban állandó szentségimádás és szakadatlan gyóntatás. Délutánonkint a Luneta-téren egy főszentbeszéd, utána 5—5 perces beszédek a különféle nemzetek nyelvén. Nagy türelem kellett a sok idegen, európai és ázsiai nyelven mondott beszédek végighallgatására. Magyar és német nem volt. A vasárnapi szentmisét a pápai legátus mondta, ami alatt kor- és nemkülönség nélkül a hívók ezrei áldoztak. E nap délutánján volt a befejező ünnepség: a nagyszabású, négy kilométerre terjedő körmenet, melyen a Legszen-tebbet e célra készített s férfiaktól vont kocsin tartotta térdelve a legátus. A hivek számát 500.000-re becsülték. A szigetlakó filippinók s a többi ázsiai népek festői öltözetben vettek részt. A Luneta-térre visszaérkezve néma csendben vártuk a Szentatya szózatát a rádión keresztül, melyet annál nagyobb áhitattal hallgattak a hivek és meghatottsággal térdreborulva vették az áldást, mert épen utazásunk idején volt a pápa egészségi állapota válságos.

A kongresszus ünnepségei mély benyomást tettek minden jelenlövőre. A manilai s általában a szigeti lakók fegyelmezett-sége csodálatraméltó volt, ami a keleti fajok csendesebb véralkata mellett a keresztény vallás műveltséget és fegyelmet tanúsító hatásának tulajdonítható.

Nyolcnapos tartózkodás után elhagytuk a szép Manilát, gyönyörű, napfényes időben. Meghatottan tekintettünk vissza a tengerparton fekvő Luneta-téren emelt oltároszlopokra. Sok-sok épületes és gyönyörű élménnyel gazdagodva indultunk vissza Kína felé. Harmadnapra értünk a Jangce-folyam deltáján hatórás lassú hajózás után sűrű ködben a negyedfélmilliós *Sanghaiba*, hol a forró égöv alól egyszerre télbe jutottunk, bár azt mondták, hogy a tavasz ott már megkezdődött. A Keletkinai-tenger épolý klimaválasztó, mint a Földközi. Havas esőben tettünk kirándulást vasúton Hongcsauba, a kínaiak szent városába, innen Saigonba hajóztunk, majd Hong-Kongba, az angol fennhatóság alatt álló gyönyörűen épült, remekfekvésű városba. Majd Penangba, onnan ismét Singaporéba s a többi városon át, melyeknél menet is kikötöttünk, tértünk Brindisibe, Veneziába és Triestben szálltunk ki a Conte Rossoról, mely kilenc hétig volt úszó szálló-dánk. Március 14-én érkezünk Budapestre.

Kinában is rendkívül érdekes és nekünk ismeretlen világgal ismerkedtünk meg és sok felejthetetlen élménnyel gazdagod-

tunk, de most nem ezek részletezése a célunk. Hosszú, de Isten kegyelméből jó egészségben végigélt útunk legnagyobb emléke és legfőbb élménye az volt, hogy résztvehettünk az Úr Jézus keleti diadalutján, láttuk a szegény pogányokat, akik mély alázattal és félelemmel borultak le bálványaik előtt. Láttuk a százkarú Siva kegyetlen képét, Buddha világmegvető tekintetét. Mi a keresztet látjuk, abban van erőnk, bizalmunk és üdvösségünk. Az Úrnak hódol a görög, a szkytha, a spanyol és magyar, a lengyel és francia, a német, angol, holland s a földkerekség minden népe. Omnes gentes laudant Dominum, napkelettől napnyugatig magasztalják az Urat és mutatnak be Neki áldozatot.

Arra kértük az Úr Jézust: terjessze áldását minden népre az Ő Szentséges Szívének szeretete hozza össze a népeket és nemzeteket, tegye őket testvérekké, szerezzé meg az egész világon az igazság, a szeretet, a testvériség és béke országát, hallgassa meg a mi imánkat, az én imádságomat is, melyet felajánlottam Kegyelmes Püspök Urunk, Szövetségünk dísztagja egészségéért, egyházmegyénk és tagtársaink testi-lelki jólétéért és édes hazánk régi nagyságáért, hogy újból Regnum Marianum és Szent István dicső országa legyen!

Emlékbeszéd Laczkó Dezsőről.

Lóczy Lajostól.

Öt év előtt 1932. október 28-án nagy gyász érte Veszprém városát és a magyar tudományos életet. Ekkor hunyt el Laczkó Dezső kegyes tanítórendi tanár, tankerületi főigazgató, a veszprémvármegyei múzeum megalapítója és első igazgatója.

Életkörülményeit, értékes munkásságát s nemes egyéniségét azóta már többen méltatták. Dr. Papp Károly a Szent István Akadémián, — melynek Laczkó Dezső rendes tagja volt, — dr. Szücs Imre pedig a veszprémi Piarista Diákszövetség részéről meleg szeretettel és csodálattal áldoztak az elhunyt emlékének.

Az igen tisztelt szoborbizottság engem szemelt ki arra, hogy ezen ünnepélyes alkalommal Laczkó Dezsőről megemlékezzem. E megbízás kettős feladat elé állított. Az elköltözött munkásságban gazdag életét nemcsak érdemdus tudományos működésének súlya szerint kell méltatnunk, hanem abból a szempontból is, amely Laczkó Dezső nemes alakját mint működése helyének, Veszprém városának egyik legkimagaslóbb egyéniségét állítja elénk. Hálás örömmel vállaltam e megbízást, mert őszinte tisztelet és meleg szeretet kötött Laczkó Dezsőhöz, aki mint tudós és mint ember a legbensőbb viszonyban állt boldogult Édesatyámmal. A Bakony és a Balatonfelvidék vadregényes bércei között együtt megtett geológiai vándorlásokon nemcsak pihenést

nem ismerő tevékenységét, hanem arany szívét és puritán jellemét is közvetlenül közelről ismertem meg. A magyar tudományos világ hálás tisztelettel és őszinte kegyelettel tartozik ennek a férfinak, kinek munkássága országszerte elismerést és dicsőséget szerzett.

Laczkó Dezső 1860-ban Trencsénben született. Életét Istennek és a tudománynak szentelte. Középiskolai tanulmányainak végeztével 1877-ben a kegyes tanítórendbe lépett be. 1886-ban a földrajzi és természetrajzi tárgyakból középiskolai tanári oklevelet szerezve régi hazánk különböző városaiban tanított. Tanári pályáját Privigyén kezdte meg, majd Debrecenben és Kecskeméten folytatta. Már fiatal korában megismerte a Felvidék vadregényes tájait és a délibábos magyar rónát. Veszprémbe 1888-ban került, ahol 44 évet töltött egyfolytában haláláig. Rendjének kormányzata kiváló érdemeinek elismeréséül gyakran felkínálta neki, hogy a budapesti rendházba vonuljon. Ő azonban minden alkalommal szerényen elhárította magától a kitüntetést és mindvégig hű marad Veszprém vároasához. Személye valósággal egybeforrt Veszprémmel és annak vidékével, amelynek minden egyes pontját nálánál senki jobban nem ismerte. Szerelmese volt a természetnek. Fiatal tanár korában inkább földrajzi problémákkal foglalkozott és barangolásai alkalmával szerzett megfigyeléseiről írt cikkeket a kecskeméti és veszprémi lapokba. Élete végéig szenvedélyes vadász volt, de mint ahogy ő a geológiai kutatást nevezte «a földkóstolás» később sokkal inkább lekötötte.

Az 1895-ik év fordulópont volt életében. Ekkor ismerkedett meg atyámmal, id. Lóczy Lajossal, aki a Balatonfelvidék tudományos vizsgálatát megindítván, a geológiai kutatásokat Veszprém környékére is kiterjesztette. Édesatyám két asszisztensével Papp Károly és Cholnoky Jenővel ekkor a Bakonyban kutatott és a veszprémi piaristák vendégszeretetéet gyakran igénybevette. Laczkó Dezső a fiatal természetrajz-szakos piarista tanár nagy érdeklődéssel csatlakozott Lóczyhoz. Együtt barangolták be a Bakony és a Balatonfelvidék verőfényes szép helyeit kalapáccsal a kezükben és kövülettel megrakott hátizsákkal a vállukon. A tudományszomj egyre szorosabbra fűzte barátságukat. Így vált Laczkó Dezsőből vérbeli geológus, aki később önállóan folytatta ezirányu munkásságát. Ötödikes gimnazista korom óta magam is gyakran résztvettem Atyám és Laczkó oldala mellett a geológiai utazásokban. Egészen más viszonyok voltak abban az időben és a Bakonyban, valamint a Balatonfelvidéken való utazás akkor még sok nehézségbe ütközött. Nem volt meg a zalai part vasútja, nem lehetett autón közlekedni, az elszállásolási viszonyok is rosszak voltak. A kutatások végzésére a Balaton Bizottság bizony csak szerény összegeket tudott biztosítani. Így azután id. Lóczy Lajos lelkes kis geológus-csoportjának, amelyhez Laczkó

Dezső is csatlakozott, nagy nehézségekkel és fáradalmakkal kellett megküzdenie. Ma is friss emlékezetemben van még az az ötnapos balatonfelvidéki tura, amelyen 1908 nyarán Apám és Laczkó kíséretében mint aféle kövületgyűjtő famulus vettem részt. Vászoly és Kisdörgicse vidékét jártuk már napok óta s nagyszerű paleontológiai zsákmányra tettünk szert. A közép- és felsőtriászrétegekből nagyszámu ritka amoniteszt gyűjtöttünk, arpaditeseket, hungariteseket, balatoniteseket, annyit, hogy alig fért hátizsákunkba. Különösen Dezső bácsi zsákja volt színültig kövel tele, súlya legalább 20 kg. volt. A perzselő augusztusi naptól eltikkadva pihentünk le a megyés kutnál, földre rakva zsákmányunkat. Egy derék vászolyi atyafi szóba elegyedik a kutnál Laczkó Dezsővel és kérdi, miben jár az úr, mit visz hátizsákjában? Megemelvén a zsákot, mikor megtudja, hogy biz abban csak kő van, bajuszát megpödörve az atyafi lassan csak megszólal «hát bizony nehéz kenyere van az úrnak». Magában bizonnal rosszabbat gondolt. Laczkó fáradtságot nem kímélve, éles szemmel és páratlan lelkesedéssel gyűjtötte a kövületeket. A Balatonfelvidékről és a Bakonyból olyan gazdag anyagot hordott egybe, hogy ebből 35 hazai és külföldi paleontológus feldolgozásában 250 nyomtatott ívre terjedő monografia készült több mint 120 tábla és temérdek ábra rajzillusztrációval. A gyűjtési anyagot a legnevesebb külföldi triász paleontológusok, mint Arthaber, Bittner, Frech és Diener dolgozták fel. A nagyszerű triászfaunák, amelyek begyűjtése nagyrészt Laczkó Dezső nevéhez fűződik, azután lehetővé tették a balatonfelvidéki és bakonyi triász oly részletes taglalását, mint amilyent az osztrák geológusok a feltárásokban bővelkedő kelet-alpesi triásznál sem tudtak keresztülvinni. Így a megyehegyi dolomit pontos sztratigrafiai helyzetét főleg a Laczkó által begyűjtött brachiopodák útján sikerült megállapítani és az anizusi emelet legalsó részébe helyezni. Ugyanígy Laczkó Dezső érdeme a kagylós mészkő és a buchensteini rétegek egy igen érdekes fehér kőzet kifejlődésének a felfedezése a Tóhegyen és Hajmáskéren, amely rétegsorozat néhány más ponton az említett két rétegcsoporton kívül még a st. cassiani rétegek faunáját is magában egyesíti, úgy hogy ezt a képződményt még legjobban a Keleti Alpok reiflingeni mészkövéhez lehet hasonlítani, amely ugyan-csak a kagylós mészkőtől egészen a st. cassiani rétegekig tartalmazza az együttes faunát. Laczkó Dezső szorgalmas kövületgyűjtésének köszönhető annak a kimutatása is, hogy a Böckh János által a füredi mészkőhorizonthoz számított lovasi, hidegkuti mészkőelőfordulásokat, amelyekhez a hajmáskéri, veszprémi és nagyvázsonyiakat is csatolta, nem a közép, hanem a felsőtriászba tartoznak.

Különös figyelmet érdemelnek azok a nagyszabású, óriási fajszámról tanúskodó gyűjtések, amelyeket Laczkó a veszprémi plateau triász rétegsorozataiból eszközölt. Édesatyám a balaton-

felvidéki középtriász taglalását főként a Laczkó Dezső által begyűjtött kőületekre alapította.

Öslénytani szempontból a legértékesebb lelete a jeruzsálem-hegyi kőbányában felfedezett fogas ősteknős, a *Placochelys placodonta*, amelyet Jaekel Ottó, a hírneves berlini paleontológus-professzor preparált és írt le. Tudományos szempontból nem kevésbé fontos lelet volt az ősteknőssel együtt talált három *Selachius* hal maradványa is, amelyek egyikét Jaekel Ottó *Hybodus Laczkói*-nak, míg a másikat *Nenacanthus Lóczy*-nak nevezte el. Tudományos működésének és nagyszerű gyűjtéseinek elismerésül számos új kőületfajt neveztek el róla, mint pl. *Trachyceras Laczkói*, *Dinarites Laczkói*, *Hybodus Laczkói*, *Megalodus Laczkói*, *Pecten (Chlamys) Desideri*, *Kokenella Laczkói*, *Avicula Laczkói*, *Pseudomonotis Laczkói*.

Laczkó Dezső a kőületgyűjtéseket éppen olyan lelkes szenvedéllyel végezte, mint később az archeológiai kutatásokat. Nagyszerű pedagógus volt és nem sajnálta a fáradságot, hogy tanítványaival gyűjtőkirándulásokat tegyen Veszprém környékére és bevezesse őket a természet rejtelseibe. Kisdíákjait megtanította nemcsak arra, hogy miként kell növényeket és rovarokat gyűjteni és preparálni, hanem arra is, hogyan kell a kemény kőzetből az ősi kagylókat, csigákat és ammonitokat kikalapálni. Annyira megkedveltette gimnázistáival a gyűjtést, hogy azok sokszor minden szabad idejüket a jeruzsálem-hegyi kőbányában töltötték kopácsolással. Maga Laczkó Dezső bácsi, — mert ezen a néven szólította őt legszívesebben mindenki — gyakran emlegette büszkeséggel, hogy ennek vagy annak a nagy tudományos értékű kőületnek feltalálását tanítványainak köszönheti.

Geológiai kutatásainak eredményeképpen a Balaton tanulmányozásának monografia-sorozatában ő írta meg Veszprém környékének geológiáját. Ez a vaskos mű, valamint a Tudományos Akadémia kiadásában megjelent hasonló című dolgozat a magyar geológiai irodalom kiváló értékei. Kevés magyar város dicsekedhetik oly pompás geológiai leírással, mint amilyent Laczkó készített Veszprém vidékéről. Műve a legteljesebb geológiai monografia. Annak első részében a balatonfelvidéki triász geológiájának fejlődését ismerteli, majd részletesen foglalkozik Veszprém környékének morfológiai és hegyszerkezeti viszonyaival. Könyvének legértékesebb része azonban a rétegtani leírás, amelyben rendkívül részletesen leírja a város távoli környékének földtani felépítésében résztvevő kőzeteket. Arra az eredményre jut, hogy a rendkívül gyors és gyakori fáciesváltozások dacára is a veszprémvidéki triászkorú lerakódások a kagylómésztől kezdve fel egészen a földolomitig, magukon viselik a fejlődésbeli egységesség színezetét, amely a fauna fellépésében és további fejlődésében is kifejeződik. Laczkó veszprémi monografiája tette főként lehetővé a balatonfelvidéki középtriász rétegeinek beható szín-

tezését. Igen értékes a monografiához csatolt színes geológiai térkép és a hegyszerkezet magyarázatára szolgáló szelvénytábla is, amelyek Laczkót, mint önálló térképező geológust mutatják be. Munkájának kiválóságát mi sem igazolja jobban, mint az a körülmény, hogy azt 1908-ban a Magyar Tudományos Akadémia III. osztályának ülésén is bemutatták.

Azonban Laczkó nemcsak a tudományos geológiát művelte, hanem a hasznosítható ásványok felkutatásával is foglalkozott. Különösen a háború utáni időkben fejtett ki fontos közgazdasági tevékenységet vas, bauxit, mangánérc, forrás és víz kutatásával. Így különösen a z eplényi bauxit és mangánérc előfordulás feltárásában volt fontos szerepe.

Laczkó működésében igen fontos fordulópontot jelentett kaukázusi utazása is. Id. Lóczy Lajos ajánlatára 1902-ben Décsi Mór meghívta őt, hogy mint geológus és paleontológus vegyen részt a Kaukázusba vezető VI. tudományos expedícióján. Laczkó Dezső nagy lelkesedéssel kutatót és gyűjtőt a gleccserek által borított hegyóriások között. Gyűjtő-szerencséje most sem hagyta el őt és páratlanul gazdag kőületanyaggal tért haza, amelynek feldolgozásában maga is részt vett. Décsi Mór nagy műve díszes kiadásban Berlinben 1905-ben jelent meg három vaskos kötetben «Kaukázus» címen. A harmadik kötet foglalja magában Laczkó tudományos anyagának feldolgozását.

A kaukázusi utazás nemcsak geológiai tudását és morfológiai megfigyelőképeségét fejlesztette, hanem más tekintetben is nagy hatással volt Laczkó Dezső lelkére. A természet oly lelkes rajongójának, mint amilyen ő volt, látóköre igen nagy fejlődésen esett keresztül a nagyszerű útibennyomások következtében. Visszatérve újtjáról, tudományos tevékenysége egyre nagyobb méreteket öltött. Most már nemcsak a föld- és őslénytannal foglalkozott, hanem egyre inkább elmélyedt a régészeti kutatásokban is. Az alkalom erre először egyik geológiai kirándulása közben kínálkozott. Földtani kutatás közben talált rá a ma már világhírnek örvendő ságvári felső diluviális leletre. Az ősléval és a rénszarvassal együtt élő ősembernek nyomait sikerült itt a löszből kiásatnia. A ságvári, valamint a később feltalált vöröstói prehisztórikus telepek pontos geológiai felásatása első biztos megállapítását nyújtotta az u. n. nyíltvidéki diluviumnak. Míg Bayer szerint az elsődleges fekvő helyen levő löszben már magdalénien kultúrát lehet várnunk, addig Ságváron épp ellenkezőleg Laczkó megtalálta e kultúra nyomait. Ezen rendkívül nagyfontosságú eredményeiről a Szent István Akadémián 1927-ben megtartott székfoglaló előadásában számolt be, amely értekezése: «Őstörténeti adatok a Balaton környékéről» címen az Akadémia kiadványában, valamint a Veszprémi Múzeum jelentésében látott napvilágot.

Ugyancsak Laczkó nevéhez fűződik a nagyszerű baláca-

pusztai római kastélyrom figurális diszítésű mozaikjai és a Pompeihez hasonló falfestményei ma is hazánk leghíresebb római épületmaradványai. A Balácsa-pusztán kiásott és rekonstruált nagy mozaik-padló a Magyar Nemzeti Múzeum előcsarnokában van kiállítva, míg a három másik mozaik-padló összesen mintegy 80 m²-ra rugó felülettel a Veszprémi Múzeum birtokában van. E nagyszerű leletet archeológiai szempontból hű munkatársa Rhé Gyula dolgozta fel, amely mű a nemes gondolkozású báró Hornig Károly megyéspüspök jóvoltából diszes köntösben «Balácsa» címen jelent meg 1912-ben, amelynek külön fejezetében Laczkó a telepnyomok alapján megállapítható római korbeli veszprémmegyei utak kérdésével foglalkozik.

Jóllehet érdeklődése a geológia iránt sohasem lankadt el, — hiszen élete végéig résztvett a balatonfelvidéki és bakonyi földtani kutatásokban, — sokoldalú érdeklődése és fáradságot nem ismerő tenniakarása egyre újabb tudományos tevékenységre sarkalta őt. Nemcsak régészeti kutatásokkal foglalkozott, hanem lelkesen és nagy hozzáértéssel gyűjtötte a szép néprajzi tárgyakat és adatokat is.

Kétségkívül legnagyobb érdeme az volt, hogy a legnehezebb időkben ő teremtette meg a mai Veszprémi Múzeumot, amely nemcsak Veszprémnek, hanem az egész országnak nagy büszkesége. A veszprémvármegyei múzeum gondolata először az 1870-es években vetődött fel, de megvalósulása csak az 1900-as évek elején következett be, amikor báró Hornig Károly veszprémi megyéspüspök, dr. Fenyvessy Ferenc főispán és dr. Fraknoi Vilmos megalapították a Veszprémmegyei Múzeumegyletet. Az 1903. március 10-én tartott rendkívüli vármegyei közgyűlés Laczkó Dezsőt választotta meg a múzeum igazgatójává, aki a múzeum vezetője is maradt 1932 őszén bekövetkezett haláláig. A múzeum 1904 november 6-án nyílt meg. A múzeumnak ajánlódokozza Laczkó értékes földtani és őslénytani gyűjteményét. A szerzeményi napló tanúsága szerint a múzeum anyagának gyarapítása ugyancsak jórészt az ő érdeme. Szinte a csodával határos, hogy mit tett és mennyit dolgozott Laczkó az utolsó három évtizedben múzeumáért. Nagy műveltsége, meggyerő és derűs kedélye miatt mindenki tisztelte és szerette őt. A nagyuri kastélyoknak és az egyszerű falusi házacskáknak egyformán örömmel látott vendége volt. Látogatásakor az ódon szekrények és tulipános ládák mélyéről a legféltettebb családi emlékek és régiségek is előkerültek és kérésére bármit szívesen felajánlottak a Múzeum számára, amelynek rendkívül gazdag néprajzi gyűjteménye nagyrészt ezekből az adományokból került ki.

Magának az új múzeumi épületnek megalkotása is főrészt Laczkó érdeme. 1908-ban már tárgyal Medgyasszay építésszel egy új múzeumi épület megtervezését illetőleg. Szívós energiáját mi sem bizonyítja jobban, mint hogy azt éppen a

legnehezebb háborus és forradalmi időkben nagy nehézségekkel megküzdve hozta tető alá.

Utolsó éveit teljesen a Veszprémmegyei Múzeumnak szentelte. Hihetetlenül csekély anyagi eszközzel, de annál kitartóbb munkával rendezte be az új múzeumi épületet. A kiállított anyagot pompásan rendezte és oly népszerű, könnyen érthető magyarázatokkal látja el, mint amilyenekkel egyik hazai gyűjteményünk sem dicsekedhetik. A múzeum berendezési tárgyainak, vitrinjeinek, táblázatainak és modelljeinek elkészítését a helybeli veszprémi iparosokra bízta, akik Laczkó iránt érzett szeretetük és tiszteletüktől indítva, a legtöbbször az önköltségnél is alacsonyabb áron dolgoztak a múzeum részére. A Laczkó összeállításában megjelent 1925—1930. évi jelentések részletesen beszámolnak a Veszprémmegyei Múzeum és Könyvtár páratlanul gyors fejlődéséről.

Igénytelen szerény tudós volt, az ünnepeltetést és a kitüntetést sohasem kereste s ha csak tehette, azokat elhárította magától. Tudományos érdemeinek elismerése elől azonban még sem térhetett ki. Több tudományos társulat tagjai közé választotta. Így a bécsi Földtani Intézetnek, az Országos Régészeti Társaságnak, a Magyar Földrajzi Társaságnak, a Veszprémmegyei Történelmi-, Régészeti- és Néprajzi Társulatnak, a Balaton Szövetségnek tiszteleti tagja, az Országos Gyűjteményegyetem Tanácsának és a Műemlékek Országos Bizottságának kinevezett, a Magyarhoni Földtani Társulat alapító és a Természettudományi Társulat választmányi tagja volt. Díszelnöke volt a Magyar Turista Egyesület bakonyi osztályának. Kiváló tudományos érdemeiért méltó kitüntetésben részesült, amidőn 1927-ben a Szent István Akadémia rendes tagjainak sorába választotta. Fáradhatatlan munkásságának elismerésül, amellyel a Múzeumot megeremeltette, 1925-ben a megnyitó ünnepségen megjelenő Kormányzó címzetes tankerületi főigazgatói címmel tüntette ki.

Eddig Laczkó Dezsőnek főként tudományos érdemeiről emlékeztem meg, de nem volna teljes a róla nyújtott kép, ha nem vetnénk szeretetteljes pillantást a tudós nemes emberi vonásaira is. Lelkes, erősen hívő, igazi paptanár volt. Mintaképe a magyar piaristának. A mások vallásos meggyőződését megbecsülte, de nem engedte sérteni a magáét. Mint kitünő pedagógus és kiváló emberismerő diákjaiba bele tudta oltani a természet szeretetét. Mindent megtett tanítványaiért s mellettük állott akkor is, amikor azok elhagyták a gimnázium padjait, szeretettel adott nekik utbaigazításokat, segítette őket tanulmányaikban, sőt egyik-másik szorgalmas tanítványát a nehéz elhelyezkedési viszonyok között iparkodott álláshoz is juttatni. Azok közé a tanárok közé tartozott, akikről tanítványai mindenkor a hála és ragaszkodás hangján emlékeztek meg.

Izig-vérig igaz magyar volt s forró hazaszeretete tanításai-

ban és tetteiben mindenkor megnyilvánult. Rajongója volt a magyar nótának. Bársonyos baritonján bizalmas baráti körben gyakran megcsendült ajkán a magyar dal.

Amilyen lelkes volt Laczkó mint tanár, épp olyan szeretetreméltónak és jóságosnak ismertük őt, mint embert. Nyílt és éles tekintete egyenességet és emberszeretetet sugárzott. Ama természetek közé tartozott, amelyek nem egykönnyen melegednek fel, de ha valakit barátságukba fogadnak, ez a barátság őszinte, áldozatkész és sírig tartó. A fáradhatatlan közös munkában, az együttes geológiai utazások során fejlődött ki közte és Édesatyám között az a benső baráti szeretet, amelynek melegsége egész családjukra átáradt. Évtizedek hosszú során sokszor megfordult apám csopaki szőlőjében s az ő halála után sem vonta meg tőlünk barátságát, azontul is gyakran meglátogatta és egy ízben sem mulasztotta volna el, hogy augusztus 25-én, Lajos napján néhány szál virágot ne helyezzen Atyám sírjára.

Igénytelenége és szerénysége soha meg nem változott. Hogy mennyire szerették és tisztelték s hogy mily nagy volt a népszerűsége, mi sem mutatja jobban, mint az a körülmény, hogy halála után tisztelői azonnal mozgalmat indítottak szobrának felállítására.

Ime itt áll a szobor! Dr. Medgyessy Ferenc kitűnő alkotása.

Őrizze örökké emlékét Veszprém nagy fiának, Laczkó Dezsőnek s buzdítson istenes, áldozatos életre bennünket a tudományért és szeretett Hazánkért!

A szövetség tagjainak névsora.

(Lezárva 1938. november 20-án.)

Védnök:

Dr. Sebes Ferenc

a magyar kegyes-tanítórend főnöke, az országgyűlés felsőházának tagja.

Tiszteletbeli tagok:

Dr. Rott Nándor titkos tanácsos, veszprémi megyéspüspök.
† Dr. Rada István ap. protonotárius, prelátus-kanonok.
Dr. Cholnoky Jenő egyetemi ny. r. tanár.
† Dr. Mihályfi Ákos villersi apát, egyetemi ny. r. tanár.
† Nagy Lajos ny. igazgató-tanító.
† Laczkó Dezső piarista c. főigazgató, a múzeum v. igazgatója.
† Dr. Óvári Ferenc felsőházi tag, a szövetség első elnöke.
Káuzli Dezső ap. protonotárius, prelátus-kanonok, kápt. nagy-
prépost.
Dr. Cholnoky Ferenc m. kir. e. ü. főtanácsos, ny. ig. főorvos.
Dr. Sziklay János m. kir. kormányfőtanácsos, író.

Tisztikar:

Elnök: dr. Simon György.

Társelnökök: dr. ~~Ikldy-Szabó~~ János; dr. Berky Miklós.
Alelnökök: Rosos Károly, dr. Horváth Béla (ügvy. alelnök).
Főtítkár: dr. Szűcs Imre (Tel. 137.).
Titkár: ~~dr. Horváth~~ József.
Pénztáros: Stoll Ferenc.
Ellenőr: ~~Szigethy~~ Ferenc.
Ügyész: dr. Szász Ferenc.
Háznagy: Buda János.

Számvizsgáló bizottság:

Hajek László, Péti Szilveszter, Szerdahelyi Vilmos.

Választmányi tagok:

Beöthy Dezső	Dr. Neuhauser Frigyes
Dr. Beöthy István	Piatsek Jenő
Bokrossy Jenő	~~Dr. Pillitz Pál~~
~~Bokrossy~~ Ferenc	Polonyi György
Dr. Cseresnyés József	~~Dr. Rhédey Antal~~
Eberhardt Béla	~~Dr. Rédl Rezső~~
Dr. Fojt Jenő	Dr. Sári János
Dr. Groff Elemér	Sárosy Ödön
Dr. Haidekker Nándor	Steidl József
Havas József	~~Suly László~~
Dr. Jánosi József	Dr. Szeiberling Rezső <i>(Győr)</i>
Dr. Kenessey Pongrác (Bpest)	Szlabey Dezső
Kerényi Andor <i>(Almádi)</i>	Dr. Tekerés Lajos
Dr. Jávorszky József	Tóth Károly (Bpest)
Dr. Kiss Albin (Zirc)	Dr. Tóth Béla
Dr. Kuntzl Ernő (Zirc)	Dr. Wallner Ernő
Dr. Lengyel Jenő	Dr. Wéber Pál
Dr. Löwy Ede	~~Wimmer Károly (Pápa)~~
Mihálcsik Géza	Wolfram János. <i>(Kül) XII. 21,</i>
Dr. Nagy László	

Alapító tagok:

Bóczy Gábor gyógyszerész, Nagyvázsony.
 † Dr. Fischer Miklós ügyvéd, Veszprém.
 Gácsér Kal. József bencés főjószaigazgató, Pannonhalma
 (Balatonfüred).
 Hannig István kormányfőtanácsos, piarista főjószaigazgató,
 Budapest.
 Horváth Károly min. tanácsos, ny. pénzügyigazgató-h., Veszprém.
 Dr. Iklódy-Szabó János kincst. főtanácsos, földbirtokos, Alsóörs.
 Kauzli Dezső kápt. nagyprépost, Veszprém.
 † Keller János kegyesr. ny. kormánysegéd, Magyaróvár.
 Keserű Miklós gyógyszerész, Vasvár.
 † Dr. Komjáthy László polgármester, Veszprém.
 Dr. Köves János gazd. főtanácsos, egyet. rk. tanár, Budapest.
 Kövesi Lajos ny. kegyesr. tanár, Budapest.
 † Kránitz Kálmán püspök, nagyprépost, Veszprém.
 † Laczkó Dezső piarista, c. főigazgató, Veszprém.
 † Dr. Lukcsics József egyetemi tanár, prel. kanonok, Veszprém.
 † Dr. Mihályfi Ákos ny. egyetemi tanár, cisztr. villersi apát, Zirc.

- † Dr. Óvári Ferenc felsőházi tag, Veszprém.
 Pósa Endre nyomdatulajdonos, Veszprém.
 † Rhédey Endre gyógyszerész, Verpelét.
 Dr. Rott Nándor titkos tanácsos, megyéspüspök, Veszprém.
 Dr. Sári János ny. takp. igazgató, Veszprém.
 Dr. Simon György prelátus, apátkanonok, felsőházi tag, Veszprém.
 Dr. Szász Ferenc ügyvéd, takp. ügyész, Veszprém.
 † Tamássy József városi állatorvos, Veszprém.
 Wimmer Károly ny. tanítónőképzőintézeti igazgató, Pápa.
 † Zalai Mihály cisztr. alperjel, Zirc.

Pártoló tagok:

- Asbóth István min. tanácsos, ny. erdőfőtanácsos, Pécs.
 Blaskovich Árpád ny. állampt. igazgató, Veszprém.
 Boda József ref. lelkipásztor, Veszprém.
 Dr. Bognár János ny. á. törzsorvos, Veszprém.
 Botár Béla vm. árvaszéki elnök, Veszprém.
 Dr. Belák Imre m. kir. törvh. főorvos, Veszprém.
 Dr. Csiba Mór min. tanácsos, pénzügyigazgató, Miskolc.
 Dely László üzemv. mérnök, Veszprém.
 Dr. Dobler Ferenc orvos, Veszprém.
 Dény Károly takp. tisztviselő, Veszprém.
 Ebergényi Samu m. kir. erdőfelügyelő, Veszprém.
 Frank Zoltán polg. isk. igazgató, Veszprém.
 Vitéz Érdy Kálmán ny. huszárezredes, Veszprém.
 Gacs Ferenc ny. pt. felügyelő, Veszprém.
 Lovag Gruppenberg-Fehrentheil Róbert kir. tvsz. tanácselnök, Veszprém.
 Dr. Gutheil Jenő kanonok, Veszprém.
 Gürsching Emil gimn. tanár, Veszprém.
 Hajnóczy György gyógyszerész, Veszprém.
 Dr. Horvát Béla kir. közjegyző, Veszprém.
 Imreh Géza kir. ügyész, Veszprém.
 Dr. Karsay Sándor kir. jb. elnök, Veszprém.
 Kálmán István könyvkereskedő, Veszprém.
 Kovácsfy József alezredes, Várpalota.
 Vitéz Legény Béla alezredes, Veszprém.
 Óriás Oszkár számv. tanácsos, vm. szv. főnök, Veszprém.
 Salamon Béla ny. g. alezredes, Veszprém.
 Szabó Sándor ny. tvsz. tanácselnök, Veszprém.
 Dr. Szalóky József főszolgabíró, Veszprém.
 Dr. Szigethy Miklós v. aljegyző, Veszprém.
 Tavaszy Ferenc kir. főmérnök, áll. ép. hiv. főnöke, Veszprém.

Rendes tagok.**a) A veszprémi gimnáziumba járt tagok: 1)***1886-ig, az első érettségiig:*

- Dr. Csolnoky Ferenc eg. ü. főtanácsos, ny. igazgató-főorvos, Veszprém.
- Káuzli Dezső ap. protonotarius, prelátus, apátkanonok, kápt. nagyprépost, Veszprém.
- Szabady János gyógyszerész, Budapest, VII., Thököly-u. 26.
- Dr. Sziklay János m. kir. kormányfőtanácsos, író, Budapest, Puskás Tivadar-u. 13.
- Dr. Csete Antal ügyvéd Budapest, Klauzál-tér 26.
- Weninger Antal magánzó, Győr, Baross-u. 28. I.
- Végh Izidor ny. takp. főkönyvelő, Veszprém.
- Csajthay Ferenc a Budapesti Hirlap ny. főszerkesztője, Budapest, VII., Erzsébet-krt. 9.
- Dr. Rosenthal Sándor ügyvéd, Veszprém, Ányos-u. 4.
- Raák Gyula gyógyszerész, Veszprém.
- Mihályfi Károly ny. káptalani jószágfelügyelő, Balatonújhely.
- Dr. Pillitz Pál ny. kórházi igazgató-főorvos, Veszprém, Horthy M. u. 9.
- Raák Endre apát, Alsópáhok (Zala m.).
- Kerényi Andor ny. járási főszolgabíró, Balatonalmádi.
- Lendvay Béla tanácsos-plébános, Bakonyszentlászló.
- Szále János ny. kúriai bíró, Budapest, IV., Irányi-u. 1.
- ∠ Toscáno Béla ny. főkapitányhelyettes, Budapest, Mária Terézia-tér 11.
- Dr. Cseresnyés József eg. ü. főtanácsos, ny. ig.-főorvos, Veszprém, Horthy M.-u. 17.
- Pillitz Ármin állategészségügyi tanácsos, Veszprém, Rózsa-u. 1.
- Hankóczy János plébános, Lajoskomárom.
- Suly László földbirtokos, Veszprém, Anna-tér 1.
- ∠ Schandl Miklós ny. piarista kormánysegéd, Budapest, IV., Váci-utca 33.
- Schlakker Károly plébános, Mezőkomárom.
- Dr. Weiner Dávid főorvos, Tóváros.
- Wolfram János rézművesmester, az Iparoskör elnöke, Veszprém, Kossuth L.-u. 36.

1886/87:

- Dr. Friedmann Adolf ügyvéd, Devecser.
- Dr. Hollósy Ede ny. főorvos, Budapest, V., József krt. 38.
- Horváth Károly min. tan., p. ü. igazgatóh., Veszprém, Jeruzsálem u. 6.

1) Kérjük k. tagtársainkat, hogy a névsorból még hiányzó volt iskola-társaik nevét közöljék, hogy belépési felhívást küldhessünk nekik. Köszönettel vesszük, ha a hiányzó címekről is kapunk értesítést.

Jády Ferenc ny. áll. ptári főtanácsos, Veszprém, Báthory u. 19.
 Dr. Marton Jenő ny. alezredes-orvos, Balatonfüred.
 Varga István ny. I. o. postafőellenőr, Bpest, Práter u. 23.

1887/88:

Dr. Cholnoky Jenő egyetemi ny. r. tanár, Bpest, VIII., Rákóczi u. 29.
 Garay Dezső ny. postaigazgató, Pécs, Dischka Gy. u. 6.
 Nagy Sándor m. kir. kormányfőtanácsos, festőművész, Gödöllő, Erdő u. 36.
 Dr. Weisz Aladár ny. törv. tanácselnök, Ujszeged, Jankovich u. 3.

1888/89:

Danassy Károly m. kir. postafőfelügyelő, Mosonszentjános.
 Polonyi György ny. igazgató-tanító, Veszprém, Kert u. 1.

1889/90:

Dr. Bán Aladár író, m. kir. kormányfőtanácsos, gimn. igazgató, Budapest, XI., Szabolcska M. u. 7.
 Dr. Kenessey Aladár ny. kórh. főorvos, Pécs, Ferenciek u. 20.
 Kreutzer Dezső tb. kanonok, esperes-plébános, Gelse (Zala m.).
 Svastics Elek vm. árvaszéki elnök, Kaposvár, Megyeház.

1890/91:

Antal Lajos m. kir. kormányfőtanácsos, tb. kanonok, esperes-plébános, Somlóvásárhely.
 Kőszegi Ferenc postafőfelügyelő, Pécs.
 Séllyei Imre plébános, tb. esperes, Nagyszakácsi (Somogy m.).
 Szenthe Sándor ny. telekkönyvvezető, Veszprém, Anyos u. 12.
 Sandl József tanácsos-plébános, B.-szemes (Somogy m.).

1891/92:

Dr. Bakonyi Adolf ügyvéd, Komárom, Kun M. u. 17.
 Erdélyi Gyula ny. egyetemi főlevéltáros, Bpest, IX., Bokréta u. 33. II. 3.
 Jenőfy Ferenc ny. kir. járásbíró, Bicske.
 Kasza Vilmos püspöki tanácsos, plébános, Tüskevár.
 Mórocza Dénes kir. ítélőtáblai bíró, Bpest, X., Pongrácz út 61. fsz. 17.
 Zollner Ármin fakeresk. r.-t. ig., Balatonfüred.

1892/93:

- Bubics Károly kir. táblabíró, járásb. alelnök, Bpest, Kutvölgyi u. 52.
 Dr. Cholnoky Ferenc nőorvos, Pécs, Rákóczi út 56.
 Dr. Csoknyay János ny. városi t. főügyész, Pápa.
 Dr. Fatér István pp. kamarás, plébános, Várpalota.
 Hannig István m. kir. kormányfőtanácsos, piarista főjósággkormányzó, Bpest, IV., Váci u. 31—33.
 Huszár Gyula plébános, Gógánfa (Zala m.).
 Dr. Kiss Albin tanügyi főtanácsos, ciszt. rendi perjel, Zirc.
 Dr. Kövess Emil törvényszéki elnök, Székesfehérvár.
 Rosos Károly polgármester, Veszprém, Vass József u.
 Zwicker Béla okl. gazda, ny. társadalombizt. int. igazgató, Veszprém.

1893/94:

- Bóczy Gábor gyógyszerész, Nagyvázsony.
 Erhardt Gyula gyárigazgató, Bpest, IX., Üllői út 101. IV. 1.
 Fejes Ödön ny. várm. számv. tanácsos, Balatonalmádi.
 Flink László miniszteri tanácsos, pénzügyig. h., Bpest, II. Ostrom u. 29.
 Dr. Jánosi József kir. törvényszéki tanácselnök, Veszprém, Vörösmarty tér 4.
 Kecskeméthy István főjegyző, Sárvár.
 Kukorelly Béla várm. árv. elnök, Székesfehérvár.
 Rieffling Alajos plébános, püspöki tanácsos, Orosztony (Zala m.).
 Dr. Szeiberling Rezső m. kir. kormányfőtanácsos, ny. várm. árvászéki elnök, Veszprém, Virág Benedek u. 12.
 Dr. Sári János ny. takptári igazgató, Veszprém, Vörösmarty tér 2.
 Steidl József áll. felsőker. isk. tanár, Veszprém, Eötvös K. u. 2.
 Szabó Oszkár ny. máv. főintéző, Veszprém, Vár 2.
 Zágor Pál plébános, tb. esperes, Csákány (Somogy m.).

1894/95:

- Dr. Friedreich Endre piarista, rendi könyvtáros, Budapest, IV., Váci u. 31—33.
 Dr. Hajós Pál postafőigazgató, Bpest, V., Sziget u. 29.
 Dr. Iklódy-Szabó János m. kir. kincstári főtanácsos, földbirtokos, Alsóörs.
 Nagy Béla ny. körjegyző, Pápateszér.
 Dr. Pogány Jenő ügyvéd, tb. főügyész, Tata, Apátság u. 24.
 Dr. Sándorfői Kázmér ügyvéd, Veszprém, Horthy M. u. 5.
 Dr. Szász Ferenc ügyvéd, takptári ügyész, Veszprém, Rákóczi tér 7.
 Tory Gergely min. osztályfőnök, Bpest, I., Virányos ut 11/a.

1895/96:

- Bándy J. Boldizsár ny. cisztr. tanár, Baja.
 Fodor Ernő kir. törvénytudományi tanácselnök, Szombathely.
 Gácsér A. Kal. József bencés főjószaigkormányzó, Pannonhalma.
 (Balatonfüred).
 Hajek László tkp. főkönyvelő, Veszprém, Rákóczi-tér 9.
 Dr. Horváth Béla v. tisztii főügyész, Veszprém, Rákóczi-tér 9.
 Jeszenszky Antal várm. számvevőségi főnök, Sopron.
 Kövesi Lajos ny. piarista tanár, Bpest, IV., Váci u. 33.
 Palotay Ferenc postafőfelügyelő, Bpest, 62. számú pósta.
 Pernesz Károly stat. tanácsos, Bpest, II. Lövház u. 28.
 Stoll Ferenc ny. tkp. főkönyvelő, Veszprém, Óvári u. 5.

1896/97:

- Dr. Birkás Géza egyetemi tanár, e. é. rector, Pécs, Majoros u. 4.
 Dombay Sándor esp.-plébános, Vizvár (Somogy m.).
 Gombos Antal piarista, c. főigazgató, Magyaróvár.
 Dr. Ladányi Ármin városi tisztii orvos, Újpest, Baross u. 27.
 Mátrai János ny. piarista házfőnök-igazgató, rendi főpénztáros,
 Bpest, IV., IV., Váci u. 31—33.
 Nay Zoltán bérlő, Balatonarács.
 Dr. Polgár Ignác körorvos, Körmend.
 Dr. Palotay Dénes, gazd. akadémiái r. tanár, m. kir. gazd. főtanácsos, Keszthely.
 Dr. Steindl Emil Máv. titkár, ny. állomásfőnök, Veszprém, Látóhegyi u.
 Thury Ernő postafelügyelő, Nagykanizsa, Gyár u. 46.
 Wimmer Károly ny. rk. tanítónőképző int. igazgató, Pápa, Damjanich utca 14.

1897/98:

- Dr. Antal Artur városi árvaszéki ülnök, Veszprém, Kossuth Lajos u. 6.
 Fekete Jenő tanár, Bpest, IX., Üllői ut 21. II. 3.
 Kolossváry István vm. I. aljegyző, Újpest, Városháza.
 Dr. Lengyel Jenő ügyvéd, Veszprém, Kossuth L. u. 17.
 Serényi Ákos ny. postafelügyelő, a M. T. I. adm. vezetője, Budapest, I., Döbrentei u. 11. I. 2.
 Dr. Udvardy Jenő ügyvéd, kormányfőtanácsos, városi t. főügyész, az ügyvédi kamara elnöke, Zalaegerszeg.

1898/99:

- Biczi Károly ny. városi tanácsos, Veszprém, Szt. Imre tér.
 Dr. Gerencsér Lajos ügyvéd, Zalaegerszeg.

Dr. Kenessey Pongrác ny. főispán, Bpest, Uri u. 68.
 Káuzli Gyula esperes-plébános, Csatár (Zala m.), u. p. Bocföldre.
 Németh Ignác körjegyző, Hajmáskér.
 Pettkó Zsigmond gimn. áll. tanár, festőművész, Veszprém, Hor-
 gos u. 7.

1899/900:

Dr. Beöthy István apátkanonok, szemín. rektor, Veszprém.
 Bors László plébános, Nemesrádó (Zala m.).
 Dr. Grotta Vilmos ügyvéd, Budapest, V., Sas u. 25.
 Jaszovszky János r. t. igazgató, Budapest, I., Somorjai u. 6.
 Körmendy János ny. körjegyző, Répceszemere (Vas m.).
 Dr. Köves János m. kir. gazd. főtanácsos, egy. rk. tanár, Bpest,
 XIV., Nürnberg u. 53. I.
 Nagy János körállatorvos, Felsőperkátá (Fejér m.).
 Dr. Pogány Imre ügyvéd, Devecser.
 Sümeghy Dezső várm. főlevéltáros, Sopron.
 Dr. Szabó Márton ügyvéd, Budapest, V., Lipót körut 16.
 Szilágyi Dezső főszolgabíró, Sümeg.
 Szlabey István kápt. főszámvevő, Veszprém, Miklós u. 14.
 Szmodics Kázmér Máv. mérnök, Budapest, XI., Szt. Imre hg.
 u. 11. I.
 Dr. Tóth Gy. Béla vm. t. főügyész, Veszprém, Rákóczi tér 7.
 Véghely Dezső mérnök, pt. műszaki főigazgató, Budapest, II.
 Fillér u. 21/c.
 Vikár Lajos pt. felügyelő, Budapest, Üllői u. 47., II. 36.
 Dr. Zalai Lajos ügyvéd, Bicske.

1900/901:

Babos Dezső piarista tanár, Szeged.
 Dr. Bezerédy András, ny. min. tan., a Magy. Ált. Hitelbank ig.,
 Bpest, Horthy M. u. 65.
 Bokrossy Jenő városi műszaki tanácsos, Veszprém, Anna-tér 2.
 Deym Béla plébános, Sukoró (Fejér m.).
 Hannig Sándor körjegyző, Középiszkáz.
 Dr. Kovács Pál orvos, Vác.
 Matkovich László a «Veszprémvármegye» szerkesztője, Veszprém.
 Perneszy Dezső urad. főintéző, Hercegfalva (Kisvenyim-pusztá).
 Szlabey Dezső zsinati bíró, davidikumi igazgató, Veszprém.
 Tóth István községi jegyző, Szil (Sopron m.).
 Valentin János postafelügyelő, Budapest, Ferenc krt. 20.

1901/902:

Beöthy Dezső ezredes, Veszprém, Nárcisz u. 4.
 Geiger Rezső ny. takptári tisztviselő, Veszprémvarsány.

Geiger Sándor főapátsági főintéző, Lázi (Veszprém m.).
 Dr. Kuntzl Ernő ügyvéd, Zirc.
 Dr. vitéz Molnár János adóhivatali főnök, Székesfehérvár.
 Piatsek Jenő ny. urad. intéző, Veszprém, Ranolder u. 2.
 Dr. vitéz Pálffy (Keller) Andor min. tanácsos, pénzügyigazgató,
 Székesfehérvár.
 Sille József szföv. iskolaigazgató, Budapest, VI., Érsek u. 4.
 Erdélyi István főjegyző, Bábonygyer (Somogy m.).
 Dr. Hess Pál főjegyző, polgármesterhelyettes, Újpest, Toldi M.
 u. 7.
 Lacza Vilmos postafelügyelő, Győr.
 Somlyay Ambrus esp.-plébános, püspöki tanácsos, Ósi (Vesz-
 prém m.).
 Tóth Lajos bérlő, Hegyesd, u. p. Monostorapáti.
 Zsigmond Gyula m. kir. főállatorvos, Szombathely.

1902/903:

Dr. Bartók Egyed ciszt. r. reálgimn. tanár, Pécs.
 Dr. Erdélyi I. Irén premontrei kanonok, reálgimn. tanár, Keszthely.
 Dr. Lantos Andor ügyvéd, Veszprém, Bolgár M. u. 5.
 Kreutzer Ferenc plébános, Galambok (Zala m.).
 Vitéz Mezriczky Károly huszárezredes, Budapest, I., Horthy M.
 út 83.
 Dr. Pogány Ödön. főorvos, Budapest, VI., Nagymező u. 19.
 Dr. Pozsgay Rudolf piarista jószágfelügyelő, Kecskemét.
 Dr. Rhédey Antal ügyvéd, Veszprém, Toborzó u. 1.
 Velty Ferenc urad. intéző, Füle.
 Dr. Zalai Dezső gyógyszerész, Szekszárd.

1903/904:

Darnóczy Mihály m. kir. őrnagy, Budapest, Zárda u. 34.
 Dr. Halász Ferenc járási m. kir. főállatorvos, Zirc.
 Harmath Jenő várm. számtanácsos, Veszprém, Gömbös Gy. u. 9.
 Hess Elemér urad. főintéző, Nagyvázsöny.
 Hets Gyula urad. számtartó, Veszprém, Miklós u. 12.
 Dr. Posgay Géza ügyvéd, Sümeg.
 Dr. Rádai Gyula ny. min. tanácsos, Bpest, VII., Thököly u.
 79. II. 8.
 Szabó József körjegyző, Tósokberénd.
 Dr. Szakáll Zsigmond egyet. m. tanár, tanügyi főtanácsos, Bpest.,
 V., Csáky u. 36. I. 2.
 Vitéz Tóth László m. kir. főerdőtanácsos, erdőfelügyelő, Bpest,
 Fővámház tér 2.

1904/905:

- Antal Dezső okl. gazdasz, gazdatitkár, Veszprém, Kossuth L. u. 6.
 Babics György rk. lelkész, Törökbálint.
 Baják Lajos községi jegyző, Mihályi (Sopron m.).
 Dr. Bekény Gábor r.-t. igazgató, Kispeszt, Rózsa u. 65.
 Vitéz Csatáry József tábornok, Miskolc.
 Fekete Márton m. kir. kormánytanácsos, az Orsz. Kat. Szöv. fő-
 titkára, Bpest, Ferenciek tere 7.
 Dr. Galamb Ödön áll. reálgimn. tanár, Makó, Vásárhelyi u. 40.
 Gyulányi Oszkár m. kir. gazd. főintéző Mezőhegyes (Csanád m.).
 Hidegkúti (Heizer) Mihály Szilárd minorita polg. isk. igazgató,
 Nyirbátor.
 Hetényi Dezső m. kir. állatorvos, Abony (Pest m.).
 Dr. Jávorszky József városi adóügyi tanácsos, Veszprém, Thö-
 köly u. 2.
 Kemenes Ernő forg. adóh. ellenőr, Veszprém.
 Keserű Miklós gyógyszerész, Vasvár.
 Kozlovszky István ny. urad. főerdőmester, Balatongyörök.
 Kőszeghy Antal esp. plébános, Marcali (Somogy m.).
 Dr. Nagy András főorvos, Budapest, V., Báthory u. 19.
 Dr. Orbán Ferenc postatitkár, Bpest, VIII. Práter u. 59/c I. 18.
 Porpáczy Ferenc állampénztári tanácsos, Hódmezővásárhely.
 Pulay László földbirtokos, Kőszeg, Meskó u. 8.
 †Sárosy Ödön alezredes, Veszprém, Rákóczi tér 24.
 Szabó Antal körjegyző, Nemesördemic (Zala m.).
 Dr. Széphegyi Ferenc ügyvéd, Devecser.
 Szigethy Ferenc számv. főtanácsos, Veszprém, Óvári u. 3.
 Takács Mihály körjegyző, Alsópáhok (Zala m.).
 Tóth Károly pénzügyminiszteri o. tanácsos, Bpest, Fery Osz-
 kár u. 59.
 Tory Kálmán altanácsnok, testnevelési vezető, Kunhegyes.
 Velty István bányatulajdonos, Veszprém, Horthy M. u. 32.
 Világhy Károly gazd. akad. r. tanár, Magyaróvár.

1905/906.

- Dr. Bánóczy Dezső színész és rendező, Budapest, VIII., Práter
 utca 28. I. 2.
 Békeffy István okl. gazda, kataszteri tiszt, Veszprém, Szt. Imre u.
 Bokrossy Ferenc kereskedő, Veszprém, Gizella-tér 8.
 Brand Béla Ferenc káplán, Buzsák (Somogy m.).
 Bierbaum Miklós urad. főintéző, Kondoros.
 Havas János áll. polg. isk. tanár, Pásztó (Heves m.).
 Hansági Imre MÁV. intéző, állomásfőnök, Várpalota. *vegyesen*
 †Vitéz Hevesy István plébános, Gyulafirátót.
 Lénárt Andor okl. gépészmérnök, Budapest, VI., Teréz-körut 62.
 †Vitéz Miklay (Mettelka) Frigyes m. kir. tűzérőrnagy.

Dr. Nagy László városi főjegyző, Veszprém, Jeruzsálem-u. 2.
 Pötz Edgár Lajos ciszt. r. reálgimn. tanár, Székesfehérvár.
 Regényi Jenő számv. tanácsos, Budapest, Vármegyeház.
 Sebők Dénes főintéző.
 Dr. Szomori (Szommer) Imre orvos, Veszprém, Horthy M.-u. 11.
 Dr. Töttösy Ernő ügyvéd, Ujpest, Mária-u. 37.
 Vida János g. e. titkár, Zalaegerszeg.

1906/907:

Gárdos Ferenc MÁV. főintéző, állomásfőnök, Veszprém.
 Havas József m. kir. megyei állatorvos, Veszprém.
 Dr. Horváth János közp. főszolgabíró, Budapest, Vármegyeház.
 Karfner János plébános, h.-esperes, Dég (Veszprém m.).
 Dr. Lengyel Kálmán ügyvéd, Enying.
 Dr. Löwy Ede ügyvéd, Veszprém, Horthy M.-u. 19.
 Máthé Antal körjegyző, Románd.
 Mayer Dömötör plébános, Bakonyjákó, (Veszprém m.).
 Dr. Ország Pál ügyvéd, Balatonfüred.
 Schädl Elemér MÁV. felügyelő, Budapest, Baross-tér. Üzlet-
 vezetőség.
 Dr. Steiner Elemér ügyvéd, Veszprém, Kossuth Lajos-u. 16.
 Dr. Szücs István m. kir. csendőralezredes, cs. lovasalosztály-
 parancsnok, Pécs.
 Végh Antal községi jegyző, Mezőörs.
 Dr. Viola Imre orvos, Budapest, VIII., Horánszky-u. 20.

1907/908.

Balogh Béla m. kir. csendőralezredes, Pécs, Vitéz-u. 28.
 Dr. Brandt Sándor alispán, Zalaegerszeg.
 Biczi Gyula plébános, Gamás (Somogy m.).
 Csarnogurszky Kálmán tkp. igazgató, Siófok.
 Erhardt Mihály r. k. igazgató, Lázi (Veszprém m.).
 Felker Lőrinc plébános, h.-esperes, Somogyacsa.
 Gerstner Béla plébános, Tarany (Somogy m.).
 Grofcsik János okl. vegyész-mérnök, áll. felsőipariszkolai tanár,
 Budapest, VIII., Baross-u. 75., IV. 1.
 Györe Ernő postaellenőr, Győr, Kossuth L.-u. 70.
 Dr. György Mihály magántisztviselő, Budapest, VI., Izabella-
 utca 49.
 Dr. Kis György prépost-plébános, Kaposvár.
 Dr. Miklós József plébános, Szentgál.
 Spórer Tivadar urad. főintéző, Fonó, u. p. Baté (Somogy m.).
 Szanyi István m. kir. fővegyész, Szeged.
 Tompa Miklós községi főjegyző, Csákberény.
 Tóth Lajos mezőgazd. kamarai osztályvez. Győr, Bisinger-park 32.

Vass Ferenc urad. intéző, Kapolypuszta (Somogy m.).
 Váth (Horváth) János áll. el. isk. igazgató, író, Balatonalmádi.
 Viniss Antal min. számtiszt, Budapest, I., Bertalan u. 26.

1908/909:

Berényi Ferenc áll. gyógypedagógiai tanár, Budapest, I., Alkotás u. 53.
 Dr. Berky Miklós alispán, Veszprém.
 Fátay (Fata) Ferenc szakisk. tanár, Győr, Áll. Fa- és Fémipari Szakisk.
 Dr. Fröhlich József járási t. orvos, Vál.
 Gvárdián József plébános, Noszlop (Veszprém m.).
 Ifj. Horváth József hitoktató, Székesfehérvár.
 Imre Lajos Máv. intéző, állomásfőnök, Horvátkimle.
 Dr. Kaczvinszky Pál szolgabíró, Monor.
 Koncz József körjegyző, Tényőfalu (Győr m.).
 Kóbor István Máv. intéző, állomásfőnök, Sümeg (Zala m.).
 Dr. Molnár Ernő képzőműv. akad. tanár, Budapest, IV. Feren-
 ciek tere 7.
 Mózner József plébános, h. esperes, Kadarkut (Somogy m.).
 Dr. Neuhauser Frigyes piarista gimn. igazgató, Veszprém.
 Dr. Papp Sándor várm. árvaszéki elnök, Veszprém, Óvári u. 5.
 Péti Szilveszter takp. pénztáros, Veszprém, Báthory u. 6.
 Vitéz Sebők Kálmán urad. főintéző.
 Regényi József kereskedő, Veszprém.
 Stirling János plébános, Lovászpátona (Veszprém m.).
 Dr. vitéz Szabó Pál műegyetemi könyvtáros, Budapest, XI., Mű-
 egyetem.
 Dr. Wallner Ernő áll. felsőkeresk. isk. igazgató, egy. m. tanár,
 Veszprém.
 Dr. Wosinski István orvos, Balf fürdő (Sopron m.).

1909/10:

Bauer Pál bpesti közp. kir. járásbirósági irodatiszt, Budapest,
 V., Visegrádi u. 113., II. 33.
 Breuer Imre okl. mérnök, építőmester, Bpest, V., Markó u. 1/a.
 Dr. Erdélyi Gyula tüzérszázados, Bpest, II., Hidegkúti út 23.
 Dr. Fojt Jenő orvos, fogorvos, Veszprém, Rákóczi tér 26.
 Friedrich Jenő könyvelő, Bpest, V., Széchenyi u. 2. II.
 Geschwind Rezső okl. erdőmérnök, Győr, Kossuth L. u. 15., I.
 Harmat Ernő m. kir. főerdőmérnök, Bpest, I., Naphegy u. 21.
 Horváth Dénes katonai főlelkész, Komárom.
 Horváth György városi kiadó, Veszprém, Horthy M. u. 3.
 Ipsics István plébános, Gölle (Somogy m.).
 Kiss István urad. főintéző, Somogytárnóca.

Dr. Kovács Béla ügyvéd, Debrecen, Ferenc József u. 73.
 Dr. Lang Mihály orvos, egyet. tanár, Pécs, Színház tér 3.
 Lengyel Imre okl. mérnök, Veszprém.
 Luka József körjegyző, Litér.
 Magyar János főerdőmérnök, Kisbárapáti (Somogy m.).
 Dr. Moser Károly járásorvos, Enying.
 Dr. Nickel Géza körorvos, Ádánd (Somogy m.).
 Sebestyén Gyula mérnök, Tapolca.
 Sebestyén László közs. főjegyző, Kerekegyháza (Pest m.).
 Simon János jegyző, Nagyvázsony.
 Szalamin Miklós gyógyszerész, Kocs (Komárom m.).
 Dr. Wolf Lajos ny. pü. s. titkár, Veszprém, Komakut tér 3.

1910/11:

Angeli Márton segédjegyző, Peremarton.
 Bokrossy Elemér kereskedő, Veszprém, Kórház u. 1.
 Vitéz Hanthy László tűzérőrnagy, Budapest, Esterházi u. 30.
 Dr. Haidekker Nándor m. kir. főorvos, Veszprém.
 Dr. László János ügyvéd, Veszprém, Gizella-tér 4.
 Mundy Andor körjegyző, Tés (Veszprém m.).
 Quiricó Domonkos m. kir. gazd. őrnagy, Piliscsaba, tábor.
 Pogány Vilmos kereskedő, Kaposvár, Fő u. 12.
 Dr. Radocza Andor vm. tb. főjegyző, Veszprém.
 Dr. Radovics Lajos igazságügyi miniszt. tanácsos, Bpest, V.,
 Dániel u. 5/b.
 Schmidt Mihály piarista házfőnök-igazgató, Magyaróvár.
 Dr. Sárdi (Schwarcz) Gyula körorvos, Nagyvázsony.
 Dr. Steiner Andor v. egyetemi tanársegéd, főorvos, Veszprém,
 Kossuth L. u. 1.
 Dr. Steiner Ferenc kir. tvszéki bíró, Szentendre.
 Szegleth Imre m. kir. I. o. állampénztári tiszt, Sümeg.
 Dr. Szigethy László ügyvéd, Zirc.
 Wetzal Antal járásbírói végrehajtó, Devecser.
 Zalai Lajos gondnok, Bpest, Sieszta szanatórium.
 Zsoldos Gyula pü. számvizsgáló, Veszprém, Palotai u. 11.

1911/12:

Baumann János plébános, Halimba.
 Erdélyi Dezső gyógyszerértulajdonos, Bpest, VI., Lenketér.
 Énekes István piarista tanár, Tata.
 Grund István plébános, Pápasalamon.
 Dr. Groff Elemér várm. árvaszéki ülnök, Veszprém.
 Havas Jakab m. kir. állampt. tiszt, Szeged, Maros u. 41.
 Jüttner Sándor kápt. jószágfelügyelő, Veszprém.
 Kosztolányi Gusztáv áll. gimn. tanár, Bpest, I. Attila u. 1—3.

Köszeghy László okl. gazdasz, Veszprém, Horthy M. u. 12.
 Dr. Lamp Géza pü. s.-titkár, Sopron.
 Maróthy István földbirtokos, Káld (Vas m.).
 Dr. Nagy Imre ügyvéd, Zalaszentgrót.
 Dr. Rédey Ferenc m. kir. honvéd törzsállatorvos, Bpest, X.,
 Kerepesi u. 49. (Ferenc József laktanya).
 Reé László magánzó, Budapest, Mester u. 4.
 Rausch László urad. főintéző, Selyp (Ürgépuszta, Nógrád m.).
 Vitéz Eperjesy József légügyi főfelügyelő, Kecskemét.
 Vadász József erdőmérnök, Veszprém.
 Vághy István őrnagy, Bpest, Honvédelmi Min. IV. ü. o.
 Villányi Leó városi állatorvos, Kiskunhalas.
 Dr. Viniss Gyula állatorvos, Ács (Komárom m.).

1912/13:

Bálint István okl. gazda, nagybérlo, Szunyoghpuszta.
 Breyer József püspöki irodatiszt, Veszprém, Dohány u. 4.
 Hollósy Akos anyakönyvvezető, Veszprém.
 Kovács Imre plébános, Tekenye, u. p. Túrje (Zala m.).
 Ravasz István plébános, Ságvár (Somogy m.).
 Riethmüller Dénes gyógyszerész, Veszprém, Jeruzsálem u. 6.
 Dr. Szűcs Lajos piarista tanár, Nagykanizsa.
 Dr. Suly Endre okl. gazda, vm. aljegyző, Veszprém, Anna-tér 1.
 Szabó Tihamér ciszt. r. tanár, Szentgotthárd.

1913/14:

Bognár Vince körjegyző, Kerta.
 Bokrossy Zoltán gyógyszerész, Pestszenterzsébet.
 Braun Ferenc kereskedő, Veszprém, Horthy M. u. 6.
 Fóty (Fix) János adóügyi jegyző, Kislőd.
 Dr. Frick Andor v. adóügyi aljegyző, Veszprém, Rohonczy-tér 6.
 Kelemen Imre kereskedő, Veszprém, Rákóczi-tér 2.
 Dr. Köves József ügyvéd, Veszprém, Gizella-tér 4.
 Kukorelly Pál nagybérlo, Sármellék.
 Sándorffy Elemér m. kir. posta-ségédellenőr, Veszprém, Báthory
 u. 22.
 Dr. Scherer János tb. főszolgabíró, Veszprém.
 Dr. Vincze Gyula kp. járásbíró, Bpest, I., Szent Imre hg. u. 10.
 Zalai János gyógyszerész, Szekszárd.

1914/15:

Adler László mérnök, Tampicó, Mexico.
 Beóthy Pál O. T. I. számellenőr, Balatonkenese.
 Dr. Farkas László székesfővárosi tanár, Bpest, IX., Ráday u.
 4/III. 2.

Farkas Dezső kereskedő, Veszprém, Gömbös Gy. u. 3.
 Fejér Andor M. N. Bank tisztviselője, Bpest, Mészáros u. 60.
 Hübner Béla áll. főmérnök, Budapest, Kőbányai ut M. Áll.
 Gépgyár.
 Kaposi (Kanczler) János városgazda, Veszprém, Petőfi u. 1.
 Kungl József áll. rend. detektív, Veszprém, Sigrái u. 10.
 Lesencey (Leitner) István m. kir. vámszaki főtiszt, Bpest, I.
 Attila körut 14/16.
 Rada Imre kápt. urad. intéző, Ságvár.
 Radovics Antal ipartest. jegyző, Veszprém, Bolgár M. u. 11.
 Sági Gyula földbirtokos, Nemesvámos.
 Székely Lajos erdőmérnök, Sümeg.
 Dr. Szűcs Imre piarista tanár, Veszprém.
 Válint János m. kir. vámszaki főtiszt, Balassagyarmat.
 Virág Sándor gyógyszerész, Budapest, VI., Hungária körut 107.

1915/16:

Angyal László építészfőmérnök, Vasas (Baranya m.).
 Domonkos Imre állampénztári tiszt, Paks, Kálvária u. 2.
 Eglesz Kálmán állatorvos, Rácalmás (Fejér m.).
 Dr. Ferenczi Zoltán piarista házfőnök-igazgató, Vác.
 Fehérváry Ferenc csendőrszázados, Székesfehérvár.
 Hoffmann János műszaki tisztviselő, Budapest, VI., Országbíró
 u. 48.
 Kozarits György urad. erdőmérnök, Szentpéterfa, u. p. Pinka-
 mindszent (Vas m.).
 Dr. Kovács Alajos piarista tanár, Debrecen.
 Kukorelly László nagybérő, Nagyigmánd.
 Vitéz dr. Palotay József várm. irodatiszt, Veszprém, Buhim u.
 Dr. Tekerés Lajos városi tanácsos, polgármesterhelyettes, To-
 borzó u. 4.

1916/17:

Vitéz Csomay Kálmán okl. mérnök, Veszprém, Szent Imre u.
 Fabb Károly építési vállalkozó, Veszprém, Kinizsi u. 9.
 Berényi (Stangl) László szővárosi gyógyepedagógiai tanár, Bpest,
 II., Toldi F. u. 52.
 Ifftsits János vendéglős, Veszprém, Külső p. u.
 Vollain László urad. intéző, Balatonöszöd, u. p. B.-szemes.

1917/18:

Boldizsár Zoltán p. tanácsos, h. esperes, Kaposvár, Pécsi u. 1.
 Krisztinkovich Tibor urad. intéző, Németsürü-pta, u. p. Andocs.
 (Somogy m.).

Dr. Quiricó Pál betétszerkesztő bíró, Veszprém.
 Dr. Szemmelweisz Ferenc orvos, Zirc, Vajda Ödön u. 11.
 Temesvári (Tiszinger) Károly áll. rendőrségi kezelő, Veszprém.

1918/19:

Bertalan Rózsa leánylic. tanár, Székesfehérvár.
 Békeffy Ferenc szolgabíró, Zirc.
 Boda Károly okl. gazda, akad. tanársegéd, Keszthely.
 Dr. Csendes Ágoston m. kir. pü. fogalmazó, Tapolca.
 Ferenczy Gyula szállodai titkár, Balatonfüred, Balatoni Szövetség üdülőháza.
 Forintos Károly jogszigorló, Mihályfa.
 Dr. Günther Károly törvsz. jegyző, Pécs, Petrezselyem u. 2.
 Hanusz Albin plébános, Balatonszabadi.
 Dr. Huszár Zoltán gyógyszerész, Bpest, I., Böszörményi u. 6.
 Dr. Iker István plébános, Vaszar.
 Kovács József erdőmérnök, Karád.
 Ifj. Laurencz Ede urad. intéző.
 Pesovár János körjegyző, Herend.
 Dr. Váradai János orvos, Budapest.

1919/20:

Dr. Forintos György ig. ü. min. beosztott bir. titkár, Bpest, I., Böszörményi u. 8.
 Füzes (Fáth) János Máv. főtiszt, Szakály (Tolna m.).
 Dr. Horváth Aladár orvos, Budapest.
 Linczmayer György okl. mérnök, Veszprém.
 Mészáros Ferenc okl. gazda, tejjgazdasági ellenőr.
 Mustos József telekkönyvvezető, Sárospatak.
 Popper László magántisztviselő, Veszprém, Rákóczi tér 1.
 Dr. Pulay József közjegyzőh., Bpest, IV., Vörösmarty tér 2.
 Rada Antal erdőmérnök, Hosszuhetény (Baranya m.).
 Sady Sándor plébános, Nemesvámos.
 Varga József káplán, Zákány (Somogy m.).
 Végh Árpád piarista tanár, Tata.

1920/21:

Dr. Gludovác József hittanár, nyomdaigazgató, Veszprém.
 Halmi Nándor okl. mérnök, Veszprém.
 Németh János plébános, Sármellék.
 Neuperger Imre plébános, Igal.
 Solymosi (Schwarcz) Gyula segédjegyző, Románd.

1921/22:

Czövek Jenő plébános, Mosdós (Somogy m.).
 Csiszár Gyula szobrász, Veszprém, Villasor 9.
 Dr. Fekete Bertalan ügyvéd, Enying.
 Halmi Pál m. kir. gazd. felügyelő, Dombóvár.
 Kocsuba Elemér gyógyszerész, Bpest, I., Attila krt. 19. II. 15.
 Körmendy Béla plébános, Csököly (Somogy m.).
 Makay Béla malomellenőr, Szeged.
 Metzger Antal lelkész, Balatoncsicsó.
 Dr. Steixner Antal teol. tanár, Veszprém.

1922/23:

Bakos Kálmán okl. gépészmérnök, Budapest.
 Cseh József jegyző, Felsőnyék.
 Dr. Forintos László szolgabíró, Balatonfüred.
 Dr. Lakner Géza ügyvéd, Veszprém.
 Móznér László plébános, Belezna (Somogy m.).
 Dr. Mojzer Ignác posta s.-titkár, Pécs.

1923/24:

Istók Sándor főmérnök, Budapest, V., Nádor u. 21.
 Dr. Körmendy István szolgabíró, Veszprém.
 Mátis Kálmán festőművész, Kecskemét.
 Péller Pál városi tisztviselő, Veszprém.
 Dr. Schmidt Jenő egyet. tanársegéd, Pécs. Szemészeti klinika.
 Dr. Végh György közs. orvos, Kisterenye.

1924/25:

Gaál Sándor kataszteri felülvizsgáló, Veszprém.
 Dr. Horváth József városi aljegyző, Veszprém.
 Huszár Endre gyógyszerész, Badacsonytomaj.
 Dr. Nagy Sándor ügyvédjelölt, Veszprém.
 Dr. Wallner Emil orvos, Budapest, Üllői u. 68. I. e.

1925/26:

Dobó Jenő okl. erdőmérnök, Monor, Kossuth L. u. 62.
 Kemendy József gazd. felügyelő, Veszprém. (Devecser.)
 Peidl Béla plébános, Zalaszentlászló.
 Dr. Steindl Emil ügyvédjelölt, Veszprém.
 Szász Ferenc ügyvédjelölt, Veszprém.

1926/27:

Fonyódi (Feith) Mihály okl. jegyző, gyári tisztviselő, Herend.
 Dr. Forintos Géza vm. aljegyző, Mihályfa, u. p. Sümeg.
 Hungler József polg. isk. tanár, Esztergom, Szt. Imre u. 8.
 Dr. Jeney János piarista tanár, Veszprém.
 Dr. Mészáros László építésmérnök, egyet. adjunktus, Budapest,
 Műegyetem.
 Molnár János tüzérfőhadnagy, Hajmáskér-tábor.
 Ritter Lőrinc székesegyházi orgonista, Veszprém.

1927/28:

Bodlaki Ákos okl. tanár, Veszprém.
 Dr. Lung László teol. tanár, Veszprém.
 Dr. Posgay Ernő m. kir. állatorvosgyak., Esztergom, Kossuth L.
 u. 61.
 Dr. Pulay Kálmán városi joggyakornok, Veszprém.
 Dr. Tóth Béla pü. tisztviselő, Budapest, II. Fény u. 15.

1928/29:

Asbóth Béla apátsági erdőmérnök, Magyarpolány.
 Dr. Berzsenyi István szföv. tisztviselő, Budapest, VIII., Szent-
 királyi u. 47.
 Dr. Fejes Alán városi adóhivatali tisztviselő, Veszprém. (Balaton-
 almádi.)
 Jeán Kornél állatorvos, Balatonalmádi.
 Dr. Mosóczi (Schätzler) Károly ügyvédjelölt, Veszprém.
 Tóth Jenő városi állatorvos, Veszprém.

1929/30:

Schmidt S. József premontrei kanonok, gimn. tanár, Szombathely.
 Dr. Szekér Jenő prefektus, Veszprém, Davidikum.

Rendkívüli tag: 36.

b) Más piarista intézetbe jártak :

Czermák Lipót gyógyszerész, Veszprém. (Temesvár.)
 Dr. Erdős Gyula kir. járásbíró, Veszprém. (Magyaróvár.)
 Gaál Lajos pü. tanácsos, adóhiv. főnök, Veszprém. (Temesvár.)
 Györgydeák Ernő OTI ellenőr, Veszprém. (Tata.)
 Dr. Grünner László orvos, Veszprém. (Szeged.)
 Homoky Béla m. kir. rendőrtanácsos, a veszprémi kapitányság
 vezetője, Veszprém. (Pozsonyszentgyörgy.)
 Dr. Kováts István esperes-plébános, Somogyvár. (Budapest.)
 Kamen Manó ny. kir. tvsz. bíró, Veszprém. (Nyitra.)
 Rencz István járási főszolgabíró, Zirc. (Nagykároly.)
 Kiss Ernő vm. tb. főjegyző, Veszprém. (Debrecen.)

- Mátrai Ferenc plébános, Pilisszentkereszt. (Selmecbánya.)
 Pósa Endre nyomdatulajdonos Veszprém. (Tata.)
 Rapcsányi István őrnagy, Veszprém, Altisztképzőint. (Kecskemét.)
 Dr. Rott Nándor m. kir. titkos tanácsos, veszprémi megyéspüspök.
 (Budapest.)
 Szerdahelyi Vilmos pü. főtanácsos, pü. igazgatóh., Veszprém.
 (Máramarossziget.)
 Dr. Simon György pápai prelátnok, apátkanonok, felsőházi tag,
 Veszprém. (Nagykanizsa.)
 Szabó Jenő kir. műsz. tanácsos, államép. hiv. főnöke, Szombat-
 hely. (Nagykanizsa.)
 Szokolszky Rezső ny. kir. tanfelügyelő, Veszprém. (Kisszeben.)
 Tusnay Kálmán gimn. testnev. tanár, Veszprém. (Léva.)
 Vuchetich György m. kir. gazdasági felügyelő, Veszprém, (Sze-
 ged.)
 Dr. Wéber Pál apátkanonok, Veszprém. (Nagykanizsa.)
 Weber Ferenc m. kir. mértékhitelítő, Budapest, (Tata.)
 Wágner János ny. m. kir. gazd. felügyelő, Balatonalmádi.
 Dr. Zoltai (Zauner) Róbert pü. főtanácsos, igazgatóh. Szolnok.
 (Pozsonyszentgyörgy.)
 Dr. Zajk (Sauter) József m. kir. pü. titkár, Veszprém. (Léva.)

A veszprémi piarista társház tagjai:

Dr. Neuhauser Frigyes ház- főnök-igazgató.	Rassovszky Gyula. Mihálcsik Géza.
Eberhardt Béla c. tanker. kir. főigazgató.	Korcsiák Ede. Dr. Szűcs Imre.
Hogyor József.	Berkes József.
Preszeller Ferenc.	Dr. Rédl Rezső.
Schandl Béla.	Buda János.
Szalay József.	Dr. Jeney János.
Révész László.	

A Szövetség elhunyt tagjai.

- Albert Ágoston Máv. főintéző.
 Balogh Balázs ny. p. ü. felügyelő.
 Bánvárt Sándor gazd. ak. igazgató.
 Berlakovich János plébános.
 Benczik Ferenc ny. piarista tanár.
 Boros Antal ny. piarista tanár.
 Cseresnyés István ny. min. tanácsos.
 Ifj. vitéz dr. Csete Antal szolgabíró.
 Csikász Villibald bencés perjel.
 Dr. Czifrák János ügyvéd,
 Damaszlovszky Mihály táblai főigazgató.

Debreczeni Gyula esperes-plébános.
 Dunay Ödön hírlapíró.
 Eszterhay Jenő h. államtitkár.
 Farkas Dezső ny. postafőfelügyelő.
 Farkas János ny. postafőfelügyelő.
 Fejér Adorján ny. cisztr. tanár.
 Fekete Gyula kereskedő.
 Finke József ny. körjegyző.
 Dr. Fischer Miklós ügyvéd.
 Földes Lajos gyógyszerész.
 Galambos Károly piarista főszámvevő.
 Georgi Sándor ny. szföv. igazgató.
 Dr. Gergő Imre orvos, egy. m. tanár.
 Gubicza Lajos ny. igazgató-tanító.
 Grüll János Máv. tiszt.
 Hável László jegyző.
 Hollósy János vár. pénztáros.
 Horváth Pál esperes-plébános.
 Dr. Igaz Béla prel. kanonok, nagyprépost, felsőházi tag.
 Kárász Sándor kereskedő.
 Kiss Gyula ny. állpt. tanácsos.
 Kletzár Lajos kir. táblabíró.
 Dr. Komjáthy László ny. polgármester.
 Kommandinger Vilmos apátplébános.
 Konrád György piarista tanár.
 Dr. Köves Jenő ügyvéd.
 Kránitz Kálmán püspök, nagyprépost.
 Kreiner Sándor közs. főjegyző.
 Krisztinkovich Aladár polg. isk. tanár.
 Keresztes József vezető járásbíró.
 Keller János ny. piarista, kormánysegéd.
 Kocsuba Emil gyógyszerész.
 Keller (Dabronyi) Pál főjegyző.
 Dr. Kőszeghy József ügyvéd.
 Krehnyay Béla kir. tanfelügyelő.
 Laczkó Dezső piarista főigazgató.
 Dr. Löbl Gyula körorvos.
 Lukcsics Imre esperes-plébános.
 Dr. Lukcsics József egy. tanár, prel. kanonok.
 Dr. Lukcsics Pál egy. m. tanár.
 Laurum Vilmos Máv. segédtiszt.
 Laky Béla földbirtokos.
 Magas Mihály piarista, tanügyi főtanácsos.
 Mezriczky Károly ny. táblabíró.
 Dr. Mihályfi Ákos cisztr. apát, egy. tanár.
 Molnár Miklós földbirtokos.
 Mersich Ferenc ny. számv. főtanácsos.

Nyilassy Károly ny. piarista igazgató.
 Nagy Lajos ny. igazgató-tanító.
 Dr. Óvári Ferenc elnök, felsőházi tag.
 Dr. Orbán János piarista igazgató.
 Pap-Kovács Ferenc cs. és kir. kamarás, ny. tábornok.
 Pesovár Ambrus piarista tanár.
 Dr. Porubszky Elemér vm. főjegyző.
 Dr. Papp László prem. kanonok.
 Dr. Pillitz Antal ny. hadbíró-ezredes.
 Rhédey Endre gyógyszerész.
 Dr. Ribó Zoltán pü. tanácsos.
 Ripka Kálmán irodafőigazgató.
 Dr. Rosenberg Jenő eg. ü. főtanácsos, t. főorvos.
 Rosos József urad. kasznár.
 Rhé Gyula múzeumigazgató.
 Répássy Ferenc százados.
 Rónay Lajos ny. cisztr. tanár.
 Rónai Kálmán zenetanár (London).
 Rónai Vendel gázgyári igazgató.
 Schandl Géza ny. huszárezredes.
 Schill Ferenc csendőr-tábornok.
 Simon Zsigmond ny. pü. főtanácsos.
 Sonnevend Gyula gyógyszerész.
 Saáry Pál ny. ezredes.
 Szabó István ny. igazgató-tanító.
 Szanyi István ny. igazgató-tanító.
 Szánthó Ignác ny. plébános.
 Dr. Szemmelweisz Károly igazgató-főorvos.
 Sente Ödön takp. tisztviselő.
 Dr. Szitányi Géza pü. tanácsos.
 Tamássy József állatorvos.
 Dr. Táncsics István fürdőigazgató.
 Török Sándor kórházfelügyelő.
 Dr. Tóth Béla ügyvéd.
 Tüske József plébános.
 Velledits Lajos plébános.
 Velty Miklós földbirtokos.
 Zalai Mihály cisztr. alperjel.
 Zsigmond János ny. piarista tanár.

Rendes tag (köztük 26 alapító) . . .	515
Pártoló tag	30
Rendkívüli tag	36
Elhunyt tag	97
	<hr/>
	összesen: 678

Kivonat az alapszabályzatból.

2. §. A szövetség célja a kegyestanítórend hagyományos nevelésének megfelelően a hazaszeretet, a keresztyén nemzeti kultúra és az összetartás érzésének ápolása, továbbá a piarista középiskolába járó és onnan főiskolára került tanulói fűjság erkölcsi és anyagi támogatása.

4. §. A szövetség tagjai rendes, alapító, tiszteletbeli és rendkívüli tagok. Rendes tag lehet minden feddhetetlen jellemű, nagykoru magyar állampolgár, aki akár mint nyilvános, akár mint magántanuló a középiskolának legalább 4 osztályát elvégezte s legalább egy osztályt piarista gimnáziumban járt, a magyar kegyes-tanítórend tagjai, vagy akit a választmány rendes tagul felvesz.

Alapító tag lehet az, aki a rendes tagra nézve fennálló követelményeknek megfelelően, a szövetség pénztárába egyszersmindenkorra (akár egy évi részletekben is) 100 pengőt fizet.

Pártoló tag lehet, aki bár nem volt piarista diák, a rendes tagdíjak fizetésére kötelezi magát, vagy egyszersmindenkorra 20 P-t fizet.

Tiszteletbeli tag az, akit a közgyűlés ilyennek megválaszt.

Rendkívüli tag az, aki a rendes tagokra nézve fennálló követelményeknek megfelel ugyan, de még nem nagykoru.

A tagokul belépni kívánóknak, illetve tagságra ajánlottaknak küld a szövetség titkársága belépési nyilatkozatot. (A felvételtől a választmány dönt.)

7—14. §. A rendes tagok belépéskor 1 P *felvételi díjat* s évenként *legalább 2 P tagsági díjat* fizetnek. A rendkívüli tagok ennek felét. A tagság 3 évre kötelez. A tagdíjat a naptári év első negyedében kell befizetni. Tagdíjfizetés alól a választmány adhat felmentést. Azt a tagot, aki tagdíjfizetési kötelezettségének egy éven át nem tesz eleget, a választmány a tagok sorából törölheti, ez azonban hátrálékos tagdíjának megfizetése alól fel nem menti.

*

Kérjük kedves Tagjainkat, hogy j. évi és esetleges hátrálékos tagdíjakat a mellékelt csekkclapon befizetni sziveskedjenek, mert csak így válik lehetővé évkönyvünk kifizetése és az arra rászoruló ifjaink segélyezése. A hátrálék összegét készséggel közöljük, ha a csekklap hátlapján ez iránt kérdést intéznek hozzánk, ami díjmentes. (A tagdíjkötelezettség a belépési évtől számít.)

A jelenlegi tagdíjhátrálékot a címszalagra írt szám jelzi.

